

Sygn. akt XI Ka 767/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Śmiech

Sędziowie SO Włodzimierz Śpiewła

SO Ewa Bogusz-Patyra - spraw.

Protokolant apl. apl. ogólnej Natalia Oziembło, prot. Małgorzata Purc, prot. Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Rubika, Ireneusza Kuny

po rozpoznaniu w dniach: 14 maja 2013r., 26 czerwca 2013r. i 24 lipca 2013r.

sprawy M. B., D. P., G. P.

oskarżonych z art. 258 § 1 kk i inn.

oraz R. S.i J. Ś.

oskarżonych z art. 54 § 2 kks inn.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 14 grudnia 2011r. sygn. akt **II K 305/08**

zaskarżony wyrok:

I. uchyla wobec oskarżonych D. P. oraz G. P. i sprawę tych oskarżonych przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie;

II. zmienia wobec oskarżonego M. B., w ten sposób, że:

a) w opisie czynu przypisanego w pkt 2 wyroku w miejsce kwoty 53.010,00 złotych podatku narażonego na uszczuplenie, przyjmuje kwoty 28.320,00 złotych, a w miejsce łącznej kwoty 159.030,00 złotych podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie przyjmuje 84.960,00 złotych;

b) w opisie czynu przypisanego w pkt 4 wyroku w miejsce kwoty 1.910.718,95 złotych podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie, przyjmuje kwotę 1.024.024,00 złotych;

c) w opisie czynu przypisanego w pkt 5 wyroku osiągniętą korzyść majątkową ustala na kwotę 150.077,58 złotych, a nadto z opisu tego czynu eliminuje fragment „i osiągnął znaczną korzyść majątkową” oraz przyjmuje, że tak przypisany czyn wyczerpuje dyspozycję art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

d) w rozstrzygnięciu wydanym na podstawie art. 299 § 7 k.k. w miejsce kwoty 217.803,02 złotych przyjmuje kwotę 150.077,58 złotych;

e) wysokość zasądzonej opłaty za pierwszą instancję ustala na 5.400,00 złotych.

wobec oskarżonych R. S.i J. Ś.w ten sposób, że:

f) w opisach przypisanych im czynów w miejsce kwot 53.010,00 złotych podatku narażonego na uszczuplenie przyjmuje kwoty 28.320,00 złotych;

III. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację obrońcy oskarżonych R. S.i J. Ś.za oczywiste bezzasadną;

IV. zasądza za postępowanie odwoławcze na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych M. B., R. S.i J. Ś.po 20,00 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz opłaty od M. B.5.400,00 złotych, zaś od R. S.i J. Ś.po 750,00 złotych.

Sygn. akt **XI Ka 767/12**

UZASADNIENIE

M. B.został oskarżony o to, że:

I. w okresie od lutego 2004 r. do lipca 2005 r. w P., woj. (...)i innych miejscowościach na terenie kraju założył, kierował i brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził J. C., P. B., W. B.. G. P., D. P., A. R.i inne osoby, mającej na celu nielegalny obrót paliwami płynnymi w tym odbarwionym olejem opałowym w ilości nie mniejszej niż 7.893.879 litrów o wartości co najmniej 14.557.988, 99 zł oraz popełnienie przestępstw skarbowych, w ten sposób, że za pośrednictwem założonej firmy (...)z/s w Ś.dokonał w PPHU (...) sp. z o.o.z/s w P.zakupu 6.772.544 litrów oleju opałowego (...)o wartości 11.959.465.86 zł oraz fikcyjnej firmy PHU (...)z/s w Ż.dokonał w (...)z/s w P.zakupu 1.081.335 litrów oleju opałowego o wartości 2.432.023,13 zł. który następnie wprowadzili do obrotu gospodarczego między innymi na podstawie poświadczających nieprawdę faktur VAT wystawionych na firmę (...) sp. z o.o.z/s w W.i (...) s. z o.o. z/s w W.gdy w rzeczywistości wymieniony olej opałowy po usunięciu znacznika został poprzez firmę (...)z/s w B.i Przedsiębiorstwo (...)e(...)J. L.z/s w K.zbyty jako olej napędowy, tj. o czyn z art. 258 § 1 i 3 k.k.

II. w okresie od lutego 2004 r. do marca 2004 r. w B. pow. (...) woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. i innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu dostarczył i sprzedał A. S. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) PHU nielegalnie odbarwiony olej opałowy w ilości nie mniejszej niż 90.000 litrów w celu zmiany przeznaczenia tego paliwa i wprowadzenia go do obrotu jako oleju napędowego nie ujawniając przy tym właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania czym co najmniej naraził na uszczuplenie w podatku akcyzowym na kwotę nie mniejszą niż 180.000 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.

III. w okresie od 7 maja 2005 r. do 14 lipca 2005 r. w P.i S.powiat (...)woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z G. P.i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako przedstawiciel faktycznie nie istniejącego podmiotu gospodarczego PHU (...)z/s w Ż.wyłudził przez podstępne wprowadzenie w błąd pracowników firmy (...). z/s w P.poświadczające nieprawdę 32 faktury VAT dotyczące transakcji sprzedaży 1.081.335 litrów oleju opałowego o wartości brutto 2.432.023,13 zł, w szczególności faktury VAT o numerach:

1. (...) z dnia 07.05.2005 roku, na kwotę 70.165,12 zł.,
2. (...) z dnia 12.05.2005 roku, na kwotę 70.756,58 zł.,
3. (...) z dnia 18.05.2005 roku, na kwotę 67.250,96 zł.,

4. (...) z dnia 24.05.2005 roku, na kwotę 66.968,34 zł.,
5. (...) z dnia 25.05.2005 roku, na kwotę 66.968,34 zł.,
6. (...) z dnia 27.05.2005 roku, na kwotę 68.678,58 zł.,
7. (...) z dnia 28.05.2005 roku, na kwotę 69.092,31 zł.,
8. (...) z dnia 30.05.2005 roku, na kwotę 71.796,00 zł.,
9. (...) z dnia 07.06.2005 roku, na kwotę 75.298,20 zł.,
10. (...) z dnia 11.06.2005 roku, na kwotę 75.123,77 zł.,
11. (...) z dnia 11.06.2005 roku, na kwotę 75.123,77 zł.,
12. (...) z dnia 18.06.2005 roku, na kwotę 76.731,33 zł.,
13. (...) z dnia 18.06.2005 roku, na kwotę 76.731,33 zł.,
14. (...) z dnia 21.06.2005 roku, na kwotę 77.490,96 zł.,
15. (...) z dnia 22.06.2005 roku, na kwotę 77.490,96 zł.,
16. (...) z dnia 23.06.2005 roku, na kwotę 77.426,97 zł.,
17. (...) z dnia 24.06.2005 roku, na kwotę 75.696,10 zł.,
18. (...) z dnia 27.06.2005 roku, na kwotę 77.234,52 zł.,
19. (...) z dnia 28.06.2005 roku, na kwotę 77.234,52 zł.,
20. (...) z dnia 29.06.2005 roku, na kwotę 78.129,73 zł.,
21. (...) z dnia 01.07.2005 roku, na kwotę 76.821,50 zł.,
22. (...) z dnia 02.07.2005 roku, na kwotę 77.854,04 zł.,
23. (...) z dnia 04.07.2005 roku, na kwotę 80.332,16 zł.,
24. (...) z dnia 05.07.2005 roku, na kwotę 80.332,16 zł.,
25. (...) z dnia 06.07.2005 roku, na kwotę 80.120,97 zł.,
26. (...) z dnia 08.07.2005 roku, na kwotę 83.064,55 zł.,
27. (...) z dnia 08.07.2005 roku, na kwotę 83.064,55 zł.,
28. (...) z dnia 09.07.2005 roku, na kwotę 82.922,12 zł.,
29. (...) z dnia 11.07.2005 roku, na kwotę 73.167,44 zł.,
30. (...) z dnia 12.07.2005 roku, na kwotę 82.848,44 zł.,
31. (...) z dnia 13.07.2005 roku, na kwotę 78.609,30 zł.,
32. (...) z dnia 14.07.2005 roku, na kwotę 81.497,51 zł.,

przy czym na fakturach VAT o numerach:

(...) z dnia 12.05.2005 roku, na kwotę 70.756,58 zł.,

1. (...) z dnia 18.05.2005 roku, na kwotę 67.250,96 zł.,
2. (...) z dnia 24.05.2005 roku, na kwotę 66.968,34 zł.,
3. (...) z dnia 11.06.2005 roku, na kwotę 75.123,77 zł.,
4. (...) z dnia 11.06.2005 roku, na kwotę 75.123,77 zł.,
5. (...) 18.06.2005 roku, na kwotę 76.731,33 zł.,
6. (...) z dnia 18.06.2005 roku, na kwotę 76.731,33 zł.,
7. (...) z dnia 21.06.2005 roku, na kwotę 77.490,96 zł.,
8. (...) z dnia 22.06.2005 roku, na kwotę 77.490,96 zł.,
9. (...) z dnia 24.06.2005 roku, na kwotę 75.696,10 zł.,
10. (...) z dnia 29.06.2005 roku, na kwotę 78.129,73 zł.,
11. (...) z dnia 01.07.2005 roku, na kwotę 76.821,50 zł.,
12. (...) z dnia 13.07.2005 roku, na kwotę 78.609,30 zł.,
13. (...) 14.07.2005 roku, na kwotę 81.497,51 zł.,

Potwierdził odbiór towaru i jego przeznaczenie podpisując fikcyjnym nazwiskiem (...) lub (...) gdy w rzeczywistości nabyty olej opałowy po usunięciu znacznika wprowadził do obrotu gospodarczego jako olej napędowy, tj. o czyn z art. 272 k.k. i art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 § k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. w miejscu i czasie jak w pkt. II działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z G. P. i innymi osobami w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek posłużył się fikcyjną firmą PHU (...)z/s w Ż., w imieniu której nabył od (...)Co.z/s w P. olej opałowy w ilości 1.081.335 litrów o wartości brutto 2.432.023,13 zł, który następnie to po usunięciu znacznika został wprowadzony do obrotu gospodarczego jako olej napędowy przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniejszej niż 438,561,56 zł oraz podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 1.275.975,30 zł, przy czym z proceduru tego uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. o czyn z art. 55 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

V. w okresie od lutego 2004 r. do lipca 2005 r. w B.powiatu (...), G.powiatu (...), P. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z A. S., D.L. i N. A. oraz innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej przyjmował i przekazywał środki pieniężne w kwocie nie mniejszej niż 16.531.458,74 zł pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw polegających na nielegalnym obrocie odbarwionym olejem opałowym, w ten sposób, że kwotę nie mniejszą niż 11.959.465,86 zł wpłacił na rachunek (...) Sp. z o.o. w P., kwotę nie mniejszą niż 2.432.023,13 zł. Wpłacił na rachunek (...)Co. Sp. z o.o. w P., zaś kwotę nie mniejszą niż 70.000 zł przeznaczył na pokrycie kosztów położenia kostki brukowej przy stanowiącym wspólność majątkową małżeńską domu mieszkalnym w miejscowości Z.powiat (...), czym znacznie utrudnił ich wykrycie i stwierdzenie przestępczego pochodzenia oraz udaremnił ich wykrycie i orzeczenie przepadku, z czego uczynił sobie stałe źródło dochodu i osiągnął znaczną korzyść majątkową, tj. o czyn z art. 299 §1, 516 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k.

D. P. i G. P. zostali oskarżeni o to, że:

VI. w okresie od kwietnia 2004 r. do lipca 2005 r. w P.woj. (...)i innych miejscowościach na terenie całego kraju brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził również J. C., P. B., W. B., R. B., M. B., A. R., J. L., D.L., N. A.i inne osoby, mającej na celu nielegalny obrót paliwami płynnymi w łącznej ilości 7.803.879 litrów o wartości 14.391.488,99 zł oraz poświadczeniem w tym celu nieprawdy w fakturach i innych dokumentach, w ten sposób, że za pośrednictwem założonej firmy (...)z/s w Ś.dokonali w PPHU (...) sp.z o.o.w P.zakupu 6.722.54 litrów oleju opałowego (...)o wartości 11.959.465,86 zł oraz w (...)Sp. z o.o. z/s w P.na fikcyjną firmę PHU (...)z/s w Ż.dokonali zakupu 1.081.335 litrów oleju opałowego o wartości 2.432.023,13 zł, a następnie po usunięciu barwnika chemicznego wprowadzili go do obrotu gospodarczego jako olej napędowy poprzez Przedsiębiorstwo (...)e(...)J. L.z /s w K.oraz dystrybuując wśród nieustalonych odbiorców i w celu ukrycia powyższego poświadczyli nieprawdę w fakturach VAT wystawionych na podstawie podmioty (...) Sp. z o.o.i (...) Sp. z o.o., tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

VII. w okresie od 7 maja 2005 r. do 14 lipca 2005 r. w P.i S.pow. (...)woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie iw porozumieniu ze sobą i M. B., w celu osiągnięcia korzyścią majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako przedstawiciele faktycznie nie istniejącego podmiotu gospodarczego PHU (...)z/s w Ż.wyłudzili - przez podstępne wprowadzenie w błąd pracowników firmy (...) - (...) Sp. z o.o.z/s w P.- poświadczające nieprawdę 32 faktury VAT dotyczące transakcji sprzedaży 1.081.335 litrów oleju opłowego o wartości brutto 2.432.023,13 zł, a w szczególności faktury VAT o numerach:

1. (...) z dnia 07.05.2005 roku, na kwotę 70.165,12 zł.,
2. (...) z dnia 12.05.2005 roku. na kwotę 70.756,58 zł..
3. (...) z dnia 18.05.2005 roku, na kwotę 67.250,96 zł.,
4. (...) z dnia 24.05.2005 roku, na kwotę 66.968,34 zł.,
5. (...) z dnia 25.05.2005 roku. na kwotę 66.968,34 zł.,
6. (...) z dnia 27.05.2005 roku. na kwotę 68.678.58 zł.,
7. (...) z dnia 28.05.2005 roku, na kwotę 69.092,31 zł.,
8. (...) z dnia 30.05.2005 roku, na kwotę 71.796,00 zł.,
9. (...) z dnia 07.06.2005 roku. na kwotę 75.298,20 zł..
10. (...) z dnia 11.06.2005 roku, na kwotę 75.123,77 zł.,
11. (...) z dnia 11.06.2005 roku, na kwotę 75.123,77 zł.,
12. (...) z dnia 18.06.2005 roku, na kwotę 76.731,33 zł.,
13. (...) z dnia 18.06.2005 roku, na kwotę 76.731,33 zł.,
14. (...) z dnia 21.06.2005 roku, na kwotę 77.490,96 zł.,
15. (...) z dnia 22.06.2005 roku. na kwotę 77.490,96 zł.,
16. (...) z dnia 23.06.2005 roku, na kwotę 77.426,97 zł.,
17. (...) z dnia 24.06.2005 roku, na kwotę 75.696,10 zł.,
18. (...) z dnia 27.06.2005 roku, na kwotę 77.234,52 zł.,

19. (...) z dnia 28.06.2005 roku, na kwotę 77.234,52 zł.,
20. (...) z dnia 29.06.2005 roku, na kwotę 78.129,73 zł.,
21. (...) z dnia 01.07.2005 roku, na kwotę 76.821,50 zł.,
22. (...) z dnia 02.07.2005 roku, na kwotę 77.854,04 zł.,
23. (...) z dnia 04.07.2005 roku, na kwotę 80.332,16 zł.,
24. (...) z dnia 05.07.2005 roku, na kwotę 80.332,16 zł.,
25. (...) z dnia 06.07.2005 roku, na kwotę 80.120,97 zł.,
26. (...) z dnia 08.07.2005 roku, na kwotę 83.064,55 zł.,
27. (...) z dnia 08.07.2005 roku, na kwotę 83.064,55 zł.,
28. (...) z dnia 09.07.2005 roku, na kwotę 82.922,12 zł.,
29. (...) z dnia 11.07.2005 roku, na kwotę 73.167,44 zł.,
30. (...) z dnia 12.07.2005 roku, na kwotę 82.848,44 zł.,
31. (...) z dnia 13.07.2005 roku, na kwotę 78.609,30 zł.,
32. (...) z dnia 14.07.2005 roku, na kwotę 81.497,51 zł.,

gdy w rzeczywistości nabyty olej opałowy po usunięciu znacznika wprowadzili do obrotu gospodarczego jako olej napędowy, tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy czym w stosunku do G. P., który na fakturach YAT o numerach:

(...) z dnia 28.05.2005 roku, na kwotę 69.092,31 zł.,

(...) z dnia 30.05.2005 roku, na kwotę 71.796,00 zł.,

(...) z dnia 07.06.2005 roku, na kwotę 75.298,20 zł.,

potwierdził odbiór towaru i jego przeznaczenie podpisując się fikcyjnym nazwiskiem (...), o czyn z art. 272 k.k., i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VIII. w miejscu i czasie jak w pkt. XX, działając w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie i w porozumieniu z M. B. i D. P. w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek posłużyli się fikcyjną firmą PHU (...)z/s w Ż., w imieniu której nabył od (...)Sp. z o.o. z/s w P. olej opałowy w ilości 1.081.335 litrów o wartości brutto 2.432.023,13 zł, który następnie po usunięciu znacznika został wprowadzony do obrotu gospodarczego jako olej napędowy przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w wielkiej kwocie nie mniejszej niż 438.5661,56 zł oraz podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 1.275.975,30 zł. przy czym z procederu tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 55 § 1 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

IX. w okresie od kwietnia 2004 r. do lipca 2005 r. w P. woj. (...)i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z D. P., M. B., P. B., W. B. oraz innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej przyjmowali i przekazywali środki pieniężne w kwocie nie mniejszej niż 16.342.458,74 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw polegających na nielegalnym obrocie odbarwionym olejem opałowym, w ten sposób, że kwotę nie mniejszą niż 11.959.465,86 zł wpłacili na rachunek (...) Sp. z o.o. w P., kwotę nie mniejszą niż 2.432.023,13 zł wpłacili na rachunek (...) Sp. z o.o. w

P., kwotę nie mniejszą niż 2.432.023,13 zł wpłacili na rachunek (...). Sp. z o.o. w P., zaś kwoty nie mniejsze niż po 200.000 zł każdy -stanowiące przypadające na D. P.i G. P.korzyści z popełnionego przestępstwa - przeznaczyli na pokrycie kosztów rozbudowy części restauracyjnej i weselnej oraz położenia kostki brukowej na parkingu Motelu (...)przy stacji paliw (...)w M.Gm. (...)stanowiących współwłasność spółki jawnej (...), czym znacznie utrudnili ich wykrycie i stwierdzenie przestępnego pochodzenia oraz udaremнили zajęcie i orzeczenie przepadku, z czego uczynili sobie stałe źródło dochodu i osiągnęli znaczną korzyść majątkową, tj. o czyn z art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

R. S. został oskarżony o to, że:

X. w lutym 2004 r. w L.pow. (...)woj. (...), B.pow. (...)woj. (...)i innych miejscowościach na terenie całego kraju działając wspólnie i w porozumieniu z A. S.i innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej prowadząc działalność gospodarczą pod firmą PHU (...)zmienił przeznaczenie nabytego odbarwionego oleju opałowego w ilości nie mniejszej niż 30.000 litrów w ten sposób, iż wprowadził go do obrotu jako olej napędowy nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania czym co najmniej naraził na uszczuplenie w podatku akcyzowym na kwotę nie mniejszą niż 60.000 zł, tj. o czyn z art. 54 § 2 k.k.s.

XI. w czasie i miejscu jak w pkt X. przekazał A. S. i innym osobom pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 63.000 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw polegających na nielegalnym obrocie odbarwionym olejem opałowym czym znacznie utrudnił ich wykrycie i stwierdzenie przestępnego pochodzenia oraz udaremnił ich zajęcie i orzeczenie przepadku tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k.;

J. Ś.został oskarżony o to, że

XII. w lutym 2004 r. w K.pow. (...)woj. (...), B.pow. (...)woj. (...)i innych miejscowościach na terenie kraju działając wspólnie i w porozumieniu z A. S.i innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) s.c.M. S., J. Ś.zmienił przeznaczenie nabytego odbarwionego oleju opałowego w ilości nie mniejszej niż 30.000 litrów w ten sposób, iż wprowadził go do obrotu jako olej napędowy nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania czym co najmniej naraził na uszczuplenie w podatku akcyzowym na kwotę nie mniejsza niż 60.000 zł tj. o czyn z art. 54 §2 k.k.s.,

XIII. w czasie i miejscu jak w pkt XII przekazał A. S. i innym osobom pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 63.000 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw polegających na nielegalnym obrocie odbarwionym olejem opałowym czym znacznie utrudnił ich wykrycie i stwierdzenie przestępnego pochodzenia oraz udaremnił ich zajęcie i orzeczenie przepadku tj. o czyn z art. 299 §1 i 5 k.k.;

A. S. został oskarżony o to, że:

XIV. w okresie od lutego 2004 r. do marca 2004 r. w B.pow. (...)woj. (...)i innych miejscowościach na terenie kraju działając wspólnie i w porozumieniu z M. B.i innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...)PHU (...)zmienił przeznaczenie nabytego odbarwionego oleju opałowego w ilości nie mniejszej niż 90.000 litrów w ten sposób, iż wprowadził go do obrotu jako olej napędowy nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania czym co najmniej naraził na uszczuplenie w podatku akcyzowym na kwotę nie mniejsza niż 180.000 zł, tj. o czyn z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.

XV. w czasie i miejscu jak w pkt. XIV. działając w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru przekazywał M. B.i innym osobom pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 189.000 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw polegających na nielegalnym obrocie odbarwionym olejem opałowym czym znacznie utrudnił ich wykrycie i stwierdzenie przestępnego pochodzenia oraz udaremnił ich zajęcie i orzeczenie przepadku, z czego uczynił sobie stałe źródło dochodu i osiągnął znaczną korzyść majątkową,

tj. o czyn z art. 299 §1,516 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k.

Sąd Rejonowy w Puławach wyrokiem z 14 grudnia 2011r. oskarżonego M. B.uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2004 roku do lipca 2005 roku w P., województwo (...), oraz innych miejscowościach na terytorium Polski brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, w skład której wchodził między innymi: G. P., D. P., D.L., P. B., R. B., W. B.i J. C., które to osoby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w okresie od lutego 2004 roku do kwietnia 2005 roku nabyły za pośrednictwem przedsiębiorstwa (...)z siedzibą w Ś.od PPHU (...) sp. z o.o.z siedzibą w P.6772544 litry oleju opałowego o wartości 11959465,86 złotych z przeznaczeniem na cele opałowe, zaś w okresie od 7 maja 2005 roku do 14 lipca 2005 roku nabyły za pośrednictwem fikcyjnego przedsiębiorstwa PHU (...)z siedzibą w Ż.od (...) z siedzibą w P.1081335 litrów oleju opałowego o wartości 2432023,13 złotych z przeznaczeniem na cele opałowe, który to olej opałowy po chemicznym usunięciu znacznika był następnie wprowadzany do obrotu jako olej napędowy poprzez: Przedsiębiorstwo (...)-e (...).J. L.z siedzibą w K., (...)Sp. j.z siedzibą w M.oraz inne przedsiębiorstwa zajmujące się sprzedażą detaliczną paliw, jak i poprzez nieewidencjonowaną sprzedaż detaliczną rolnikom z okolic M., przy czym w okresie od lutego 2004 roku do kwietnia 2005 roku fakt odbarwiania oleju opałowego był ukrywany poprzez fikcyjną sprzedaż oleju opałowego przedsiębiorstwom: (...) Sp. z o.o.z siedzibą w W.oraz (...) Sp. z o.o.z siedzibą w W.w ten sposób, że przedsiębiorstwo (...)z siedzibą w Ś.wystawiało na te przedsiębiorstwa fikcyjne faktury sprzedaży, tworząc fikcję dalszego zbycia oleju opałowego z przeznaczeniem na cele opałowe, zaś w okresie od 7 maja 2005 roku do 14 lipca 2005 roku członkowie grupy, w celu ukrycia własnej tożsamości, kupując olej opałowy jako rzekomi przedstawiciele nieistniejącego w rzeczywistości przedsiębiorstwa PHU (...)z siedzibą w Ż., podpisywali się na dokumentach związanych z transakcjami zakupu oleju opałowego fikcyjnymi nazwiskami, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 258 §1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu grzywnę w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

2. oskarżonego M. B.uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2004 roku do marca 2004 roku w B., powiat (...)a także w K.i L., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu, dostarczył i sprzedał A. S., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...)PHU (...)z siedzibą w B.nielegalnie odbarwiony olej opałowy w ilości 30000 litrów z przeznaczeniem na dalszą odsprzedaż jako olej napędowy, uchylając się od opodatkowania poprzez nieujawnienie właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 53010 złotych, dostarczył i sprzedał J. Ś.prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) s.c(...)z siedzibą w L.nielegalnie odbarwiony olej opałowy w ilości 30000 litrów z przeznaczeniem na dalszą odsprzedaż jako olej napędowy, uchylając się od opodatkowania poprzez nieujawnienie właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 53010 złotych, dostarczył i sprzedał R. S.prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą PHU (...)z siedzibą w P.nielegalnie odbarwiony olej opałowy w ilości 30000 litrów z przeznaczeniem na dalszą odsprzedaż jako olej napędowy, uchylając się od opodatkowania poprzez nieujawnienie właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 53010 złotych, łącznie dostarczając i sprzedając trzem wyżej wymienionym podmiotom gospodarczym 90000 litrów odbarwionego nielegalnie oleju opałowego z przeznaczeniem na dalszą odsprzedaż jako olej napędowy, uchylając się od opodatkowania poprzez nieujawnienie właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej kwocie 159030 złotych, to jest w małej wartości w rozumieniu kodeksu karnego skarbowego, to jest przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 §1 pkt 2 k.k.s. i za to, na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 §1 pkt 2 k.k.s. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

3. oskarżonego M. B.uznał za winnego tego, że w okresie od 7 maja 2005 roku do 14 lipca 2005 roku w P.i S., województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu z G. P.i D. P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako przedstawiciel fikcyjnego podmiotu gospodarczego PHU (...) z siedzibą w Ż. wyłudził przez podstępne wprowadzenie w błąd pracowników firmy (...) z siedzibą w P., co do istnienia przedsiębiorstwa PHU (...), poświadczając nieprawdę 32 faktury VAT o numerach:

1. (...) z dnia 07.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 70.165,12 zł.,
2. (...) z dnia 12.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 70.756,58 zł.
3. (...) z dnia 18.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 67.250,96 zł.,
4. (...) z dnia 24.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 66.968,34 zł.,
5. (...) z dnia 25.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 66.968,34 zł.,
6. (...) z dnia 27.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 68.678,58 zł.,
7. (...) z dnia 28.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 69.092,31 zł.,
8. (...) z dnia 30.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 71.796,00 zł.,
9. (...) z dnia 07.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 75.298,20 zł.,
10. (...) z dnia 11.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 75.123,77 zł.,
11. (...) z dnia 11.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 75.123,77 zł.,
12. (...) z dnia 18.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 76.731,33 zł.,
13. (...) z dnia 18.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 76.731,33 zł.,
14. (...) z dnia 21.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.490,96 zł.,
15. (...) z dnia 22.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.490,96 zł.,
16. (...) z dnia 23.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.426,97 zł.,
17. (...) z dnia 24.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 75.696,10 zł.,
18. (...) z dnia 27.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.234,52 zł.,
19. (...) z dnia 28.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.234,52 zł.,
20. (...) z dnia 29.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 78.129,73 zł.,
21. (...) z dnia 01.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 76.821,50 zł.,
22. (...) z dnia 02.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.854,04 zł.,
23. (...) z dnia 04.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 80.332,16 zł.,
24. (...) z dnia 05.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 80.332,16 zł.,
25. (...) z dnia 06.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 80.120,97 zł.,
26. (...) z dnia 08.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 83.064,55 zł.,
27. (...) z dnia 08.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 83.064,55 zł.,

28. (...) z dnia 09.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 82.922,12 zł.,

29. (...) z dnia 11.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 73.167,44 zł.,

30. (...) z dnia 12.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 82.848,44 zł.,

31. (...) z dnia 13.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 78.609,30 zł.,

32. (...) z dnia 14.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 81.497,51 zł.,

dotyczące transakcji sprzedaży łącznie 1081335 litrów oleju opałowego o wartości 2432023,13 złotych przez (...) przedsiębiorstwu PHU (...), z których wynika, że przedsiębiorstwo PHU (...) z siedzibą w Ż. faktycznie istniało i było realną stroną zawieranych umów sprzedaży oleju opałowego, przy czym na fakturach VAT o numerach:

1.(...) z dnia 12.05.2005 roku, opiewającej na kwotę 70.756,58 zł., 2.(...) z dnia 18.05.2005 roku, opiewającej na kwotę 67.250,96 zł., 3.(...) z dnia 24.05.2005 roku, opiewającej na kwotę 66.968,34 zł., 4.(...) z dnia 11.06.2005 roku, opiewającej na kwotę 75.123,77 zł., 5.(...) z dnia 11.06.2005 roku, opiewającej na kwotę 75.123,77 zł., 6.(...) z dnia 18.06.2005 roku, opiewającej na kwotę 76.731,33 zł., 7.(...) z dnia 18.06.2005 roku, opiewającej na kwotę 76.731,33 zł., 8.(...) z dnia 21.06.2005 roku, opiewającej na kwotę 77.490,96 zł., 9.(...) z dnia 22.06.2005 roku, opiewającej na kwotę 77.490,96 zł., 10. (...) z dnia 24.06.2005 roku, opiewającej na kwotę 75.696,10 zł., 11.(...) z dnia 29.06.2005 roku, opiewającej na kwotę 78.129,73 zł., 12.(...) z dnia 01.07.2005 roku, opiewającej na kwotę 76.821,50 zł., 13.(...) z dnia 13.07.2005 roku, opiewającej na kwotę 78.609,30 zł., 14.(...) z dnia 14.07.2005 roku, opiewającej na kwotę 81.497,51 zł., Potwierdził odbiór towaru i jego przeznaczenie podpisując się fikcyjnym nazwiskiem (...) lub (...)', przez co w celu użycia za autentyczne podrobił wyżej wyszczególnione faktury YAT, przy czym działał w ramach grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 272 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu grzywnę w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

4. oskarżonego M. B. uznał za winnego tego, że w okresie od 7 maja 2005 roku do 14 lipca 2005 roku w P. i S., województwo (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie i w porozumieniu z G. P., D. P. i innymi osobami, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek, posłużył się firmą fikcyjnego podmiotu gospodarczego - PHU (...) z siedzibą w Ż., w imieniu którego wyżej opisana grupa przestępcza nabyła od (...) z siedzibą w P. olej opałowy w ilości 1081335 litrów o wartości brutto 2432023,13 złotych, który następnie po chemicznym usunięciu znacznika został wprowadzony do obrotu gospodarczego jako olej napędowy, przez co wziął udział w narażeniu na uszczuplenie podatku VAT w kwocie 292669,09 złotych oraz podatku akcyzowego w kwocie 1910718,95 złotych, przy czym z procederu tego uczynił sobie stałe źródło dochodu a kwota uszczuplonej należności publicznoprawnej lub wartość przedmiotu przestępstwa była wielka, to jest przestępstwa skarbowego wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 55 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie przepisu art. 55 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając na podstawie art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

5. oskarżonego M. B. uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2004 roku do lipca 2005 roku w P., Ż., M., B. i innych miejscowościach na terytorium Polski, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, w skład której wchodził między innymi: G. P., D. P., D.L., P. B., R. B., W. B. i J. C., brał udział w przyjmowaniu i przekazywaniu środków pieniężnych w kwocie dokładnie nieustalonej a pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw polegających na nielegalnym odbarwieniu chemicznym oleju opałowego a następnie sprzedaży tak uzyskanego paliwa jako olej napędowy, przy czym on sam osiągnął z owej działalności przestępczej

korzyść majątkową w wysokości 217 803,02 złotych, z czego kwotę nie mniejszą niż 70000 złotych, przeznaczył na pokrycie kosztów położenia kostki brukowej przy domu położonym w miejscowości Z.. powiat (...), stanowiącym wspólność majątkową małżeńską jego i jego żony, przez co znacznie utrudnił wykrycie i stwierdzenie przestępnego pochodzenia owych środków pieniężnych jak i ich zajęcie i orzeczenie przepadku, z czego uczynił sobie stałe źródło dochodu i osiągnął znaczną korzyść majątkową, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie przepisu art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych, a ponadto na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. B.przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej pochodzącej z tego przestępstwa w postaci pieniędzy w kwocie 217.803,02 złotych;

6. na podstawie art 85 k.k. oraz art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec oskarżonego M. B.jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec oskarżonego M. B.jednostkowe kary grzywny połączył i jako karę łączną grzywny wymierzył mu karę 500 (pięćset) stawek dziennych, ustalając w oparciu o przepis art.23 § 3 kks wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

8. oskarżonych D. P.i G. P.uznał za winnych tego, że w okresie od lutego 2004 roku do lipca 2005 roku w P., województwo (...), oraz innych miejscowościach na terytorium Polski brali udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych z skład której wchodził między innymi: M. B., D.L., P. B., R. B., W. B.i J. C., które to osoby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w okresie od lutego 2004 roku do kwietnia 2005 roku nabyła za pośrednictwem przedsiębiorstwa (...z siedzibą w Ś.od PPHU (...) sp. z o.o.z siedzibą w P.6772544 litry oleju opałowego o wartości 11959465,86 złotych z przeznaczeniem na cele opałowe, zaś w okresie od 7 maja 2005 roku do 14 lipca 2005 roku nabyła za pośrednictwem fikcyjnego przedsiębiorstwa PHU (...)z siedzibą w Ż.od (...) z siedzibą w P.1081335 litrów oleju opałowego o wartości 2432023,13 złotych z przeznaczeniem na cele opałowe, który to olej opałowy po chemicznym usunięciu znacznika był następnie wprowadzany do obrotu jako olej napędowy poprzez: Przedsiębiorstwo (...)-e (...)J. L.z siedzibą w K., (...)Sp. j. z siedzibą w M.oraz inne przedsiębiorstwa zajmujące się sprzedażą detaliczną paliw, jak i poprzez nieewidencjonowaną sprzedaż detaliczną rolnikom z okolic M.. przy czym w okresie od lutego 2004 roku do kwietnia 2005 roku fakt odbarwiania oleju opałowego był ukrywany poprzez fikcyjną sprzedaż oleju opałowego przedsiębiorstwom: (...) Sp. z o.o.z siedzibą w W.oraz (...) Sp. z o.o.z siedzibą w W.w ten sposób, że przedsiębiorstwo (...z siedzibą w Ś.wystawiało na te przedsiębiorstwa fikcyjne faktury sprzedaży, tworząc fikcję dalszego zbycia oleju opałowego z przeznaczeniem na cele opałowe, zaś w okresie od 7 maja 2005 roku do 14 lipca 2005 roku członkowie grupy, w celu ukrycia własnej tożsamości, kupując olej opałowy jako rzekomi przedstawiciele nieistniejącego w rzeczywistości przedsiębiorstwa PHU (...)z siedzibą w Ż., podpisywali się na dokumentach związanych z transakcjami zakupu oleju opałowego fikcyjnymi nazwiskami, to jest przestępstwa wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył G. P.oraz D. P.kary po 2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył G. P.oraz D. P.grzywnę w wysokości po 300 (trzysta) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

9. oskarżonych D. P.i G. P.uznał za winnych tego, że w okresie od 7 maja 2005 roku do 14 lipca 2005 roku w P.i S., województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako przedstawiciele fikcyjnego podmiotu gospodarczego PHU (...)z siedzibą w Ż.wyłudzili przez podstępne wprowadzenie w błąd pracowników firmy (...). z siedzibą w P., co do istnienia przedsiębiorstwa PHU (...), poświadczające nieprawdę 32 faktury VAT o numerach:

1. (...) z dnia 07.05.2005 roku, opiekującą na kwotę 70.165,12 zł.,
2. (...) z dnia 12.05.2005 roku, opiekującą na kwotę 70.756,58 zł.,

3. (...) z dnia 18.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 67.250,96 zł.,
4. (...) z dnia 24.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 66.968,34 zł.,
5. (...) z dnia 25.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 66.968,34 zł.,
6. (...) z dnia 27.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 68.678,58 zł.,
7. (...) z dnia 28.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 69.092,31 zł.,
8. (...) z dnia 30.05.2005 roku, opiewającą na kwotę 71.796,00 zł.,
9. (...) z dnia 07.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 75.298,20 zł.,
10. (...) z dnia 11.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 75.123,77 zł.,
11. (...) z dnia 11.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 75.123,77 zł.,
12. (...) z dnia 18.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 76.731,33 zł.,
13. (...) z dnia 18.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 76.731,33 zł.,
14. (...) z dnia 21.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.490,96 zł.,
15. (...) z dnia 22.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.490,96 zł.,
16. (...) z dnia 23.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.426,97 zł.,
17. (...) z dnia 24.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 75.696,10 zł.,
18. (...) z dnia 27.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.234,52 zł.,
19. (...) z dnia 28.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.234,52 zł.,
20. (...) z dnia 29.06.2005 roku, opiewającą na kwotę 78.129,73 zł.,
21. (...) z dnia 01.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 76.821,50 zł.,
22. (...) z dnia 02.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 77.854,04 zł.,
23. (...) z dnia 04.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 80.332,16 zł.,
24. (...) z dnia 05.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 80.332,16 zł.,
25. (...) z dnia 06.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 80.120,97 zł.,
26. (...) z dnia 08.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 83.064,55 zł.,
27. (...) z dnia 08.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 83.064,55 zł.,
28. (...) z dnia 09.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 82.922,12 zł.,
29. (...) z dnia 11.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 73.167,44 zł.,
30. (...) z dnia 12.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 82.848,44 zł.,
31. (...) z dnia 13.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 78.609,30 zł.,

32. (...)z dnia 14.07.2005 roku, opiewającą na kwotę 81.497,51 zł., dotyczące transakcji sprzedaży łącznie 1081335 litrów oleju opałowego o wartości 2432023,13 złotych przez (...)przedsiębiorstwu PHU (...), z których wynika, że przedsiębiorstwo PHU (...)z siedzibą w Ż.faktycznie istniało i było realną stroną zawieranych umów sprzedaży oleju opałowego, przy czym działali w ramach grupy mającej na celu popełnianie przestępstw a ponadto z powyższego proceduru uczynili sobie stałe źródło dochodu, przy czym na fakturach YAT o numerach:

(...) z dnia 28.05.2005 roku opiewającej na kwotę 69092,31 zł

(...) z dnia 30.05.2005 roku opiewającej na kwotę 71796,00 zł

(...) z dnia 07.06.2005 roku opiewającej na kwotę 75298,20 zł

G. P. potwierdził odbiór towaru i jego przeznaczenie podpisując się fikcyjnym nazwiskiem jako (...), przez co w celu użycia za autentyczne podrobił wyżej wyszczególnione faktury VAT, to jest D. P. uznał za winnego popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 272 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu grzywnę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych, zaś G. P. uznał za winnego popełnienia przestępstwa wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu grzywnę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

10. oskarżonych D. P.i G. P.uznał za winnych tego, że w okresie od 7 maja 2005 roku do 14 lipca 2005 roku w P.i S., województwo (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie i w porozumieniu z M. B.i innymi osobami, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek, posłużyli się firmą fikcyjnego przedsiębiorstwa (...)z siedzibą w Ż., w imieniu którego wyżej opisana grupa przestępcza nabyła od (...) z siedzibą w P.olej opałowy w ilości 1081335 litrów o wartości brutto 2432023,13 złotych, który następnie po chemicznym usunięciu znacznika został wprowadzony do obrotu gospodarczego jako olej napędowy, przez co wzięli udział w narażeniu na uszczuplenie podatku VAT w kwocie 292669,09 złotych oraz podatku akcyzowego w kwocie 1910718,95 złotych, przy czym z proceduru tego uczynili sobie stałe źródło dochodu a kwota uszczuplonej należności publicznoprawnej lub wartość przedmiotu przestępstwa była wielka, to jest przestępstwa skarbowego wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 55 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1,2.i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie przepisu art. 55 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierzył G. P.oraz D. P.kary po roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości po 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając na podstawie art. 23. § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

11. oskarżonych D. P.i G. P.uznał za winnych tego, że w okresie od lutego 2004 roku do lipca 2005 roku w P., Ż., M., B.i innych miejscowościach na terytorium Polski, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, w skład której wchodzili między innymi: M. B., D.L., P. B., R. B., W. B.i J. C., brali udział w przyjmowaniu i przekazywaniu środków pieniężnych w kwocie bliżej nieustalonej a pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw polegających na nielegalnym odbarwieniu chemicznym oleju opałowego a następnie sprzedaży tak uzyskanego paliwa jako olej napędowy, przy czym G. P.osiągnął z owej działalności przestępczej korzyść majątkową w wysokości 170219,62 złotych, zaś D. P.osiągnął z owej działalności przestępczej korzyść majątkową w wysokości również 170 219,62 złotych, którą obaj oskarżeni przeznaczyci na pokrycie kosztów rozbudowy części restauracyjnej i weselnej oraz położenia kostki brukowej na parkingu Motelu (...)przy stacji paliw (...)w M., gmina (...), która stanowi własność należącego do nich przedsiębiorstwa (...)Sp. j. z siedzibą w M., czym

znacznie utrudnili wykrycie i stwierdzenie przestępnego pochodzenia owych środków pieniężnych jak i ich zajęcie i orzeczenie przypadku, z czego uczynili sobie stałe źródło dochodu to jest czynu wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 299 §1,5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie przepisu art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył G. P.i D. P.kary po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył G. P.i D. P.grzywnę w wysokości po 170 (sto siedemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych, a ponadto na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł wobec oskarżonego G. P.przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej pochodzącej z tego przestępstwa w postaci pieniędzy w kwocie 170219.62 złotych i na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. P.przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej pochodzącej z tego przestępstwa w postaci pieniędzy w kwocie 170 219,62 złotych;

12. na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec oskarżonego G. P. jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

13. na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone w wobec oskarżonego G. P. jednostkowe kary grzywny połączył i jako karę łączną grzywny wymierza mu karę 420 (czterystu dwudziestu) stawek dziennych, ustalając w oparciu o przepis art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

14. na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec oskarżonego D. P. jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

15. na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec oskarżonego D. P. jednostkowe kary grzywny połączył i jako karę łączną grzywny wymierzył mu karę 420 (czterystu dwudziestu) stawek dziennych, ustalając w oparciu o przepis art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

16. oskarżonego R. S.uznał za winnego tego, że w lutym 2004 roku w L., powiat (...), województwo (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, prowadząc działalność gospodarczą pod firmą PHU (...), będąc podatnikiem podatku akcyzowego i uchylając się od opodatkowania tym podatkiem, zmienił przeznaczenie nabytego, od M. B.uczestniczącego w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się skupowaniem i odbarwianiem oleju opałowego w celu dalszej jego odsprzedaży jako oleju napędowego - odbarwionego chemicznie oleju opałowego w ilości 30000 litrów w ten sposób, że wprowadził go do obrotu na dzierżawionej przez siebie stacji paliw w miejscowości L.jako olej napędowy, z czego osiągnął korzyść majątkową w wysokości około 15000 złotych, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 53010 złotych, przy czym kwota narzonego na uszczuplenie podatku akcyzowego była małej wartości w rozumieniu kodeksu karnego skarbowego, to jest przestępstwa skarbowego wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i za to, na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych i na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec niego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej korzyści majątkowej osiągniętej przez tego oskarżonego z popełnienia tegoż przestępstwa w kwocie 15000 złotych;

17. uniewinnił oskarżonego R. S. od popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów a wskazanego w XI punkcie wyroku;

18. oskarżonego J. Ś.uznał za winnego tego, że w lutym 2004 roku w K., województwo (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) s.c.M. S., J. Ś.będąc podatnikiem podatku akcyzowego i uchylając się od opodatkowania tym podatkiem, zmienił przeznaczenie nabytego, od zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się skupowaniem i odbarwianiem oleju opałowego w celu dalszej jego odsprzedaży jako oleju napędowego, reprezentowanej w tym przypadku przez M. B.odbarwionego chemicznie oleju opałowego w ilości 30000 litrów w ten sposób, że wprowadził go do obrotu na swojej stacji paliw w miejscowości K.jako olej napędowy, z czego osiągnął korzyść majątkową w wysokości około 45000 złotych, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy

w kwocie 53010 złotych, przy czym kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego była małej wartości w rozumieniu kodeksu karnego skarbowego, to jest przestępstwa skarbowego wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i za to, na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych i na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec tego oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej korzyści majątkowej osiągniętej przez tego oskarżonego z popełnienia tegoż przestępstwa w kwocie 15000 złotych;

19. uniewinnił oskarżonego J. Ś. od popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów a wskazanego w XIII punkcie wyroku;

20. oskarżonego A. S. uznał za winnego tego, że w lutym 2004 roku w B.. powiat (...). województwo (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...)PHU (...) będąc podatnikiem podatku akcyzowego i uchylając się od opodatkowania tym podatkiem, zmienił przeznaczenie nabytego, od zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się skupowaniem i odbarwianiem oleju opałowego w celu dalszej jego odsprzedaży jako oleju napędowego, reprezentowanej w tym przypadku przez M. B., odbarwionego chemicznie oleju opałowego w ilości 30000 litrów w ten sposób, że wprowadził go do obrotu na dzierżawionej przez siebie stacji paliw w miejscowości B. jako olej napędowy, z czego osiągnął korzyść majątkową w wysokości około 15000 złotych, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 53010 złotych, przy czym kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego była małej wartości w rozumieniu kodeksu karnego skarbowego, to jest przestępstwa skarbowego wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i za to, na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 23 § 3 k.k.s. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych i na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzekła wobec tego oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej korzyści majątkowej osiągniętej przez tego oskarżonego z popełnienia tegoż przestępstwa w kwocie 15000 złotych;

21. uniewinnił oskarżonego A. S. od popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów a wskazanego w XV punkcie wyroku;

22. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył M. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 18 kwietnia 2006 roku do 31 października 2006 roku, przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

23. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył G. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 sierpnia 2005 roku do 31 marca 2006 roku, przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

24. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył D. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 18 sierpnia 2005 roku do 20 grudnia 2005 roku, przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

25. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył A. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 17 października 2006 roku do 18 października 2006 roku, przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

26. na podstawie przepisów art. 41 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonych: M. B., G. P. oraz D. P. środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na handlu hurtowym i detalicznym paliwami ciekłymi na okres 7 (siedmiu) lat;

27. na podstawie przepisów art. 41 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonych: R. S., J. Ś. oraz A. S. środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na handlu hurtowym i detalicznym paliwami ciekłymi na okres 2 (dwóch) lat;

28. zasądził od M. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5500 (pięć tysięcy pięćset) złotych tytułem opłaty, zwolnił M. B. od ponoszenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa;

29. zasądził od G. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4600 (cztery tysiące sześćset) złotych tytułem opłaty, zwolnił G. P. od ponoszenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa;

30. zasądził od D. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4600 (cztery tysiące sześćset) złotych tytułem opłaty, zwolnił D. P. od ponoszenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa;

31. zasądził od R. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 750 (siedmiuset pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty, zwolnił R. S. od ponoszenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa;

32. zasądził od J. Ś. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 750 (siedmiuset pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty, zwolnił J. Ś. od ponoszenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa;

33. zasądził od A. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 750 (siedmiuset pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty, zwolnił A. S. od ponoszenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych.

Obrońca oskarżonych: D. P. i G. P. zaskarżył powyższy wyrok w całości odnośnie oskarżonych. Wyrokowi zarzucił:

I. rażąco naruszenie przepisów prawa procesowego:

1) art. 7 kpk w związku z art. 410 kpk oraz art. 424 § 1 pkt 1 kpk - polegające na tym, że wyrok skazujący został oparty na wybiórczo przyjętych za prawdziwe wybranych wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków, w szczególności oskarżonych D. P., G. P., świadków P. B., J. C., W. B., przy jednoczesnym zaniechaniu ostrożnej i starannej oceny depozycji wymienionych oskarżonych i świadków oraz odniesienia ich kompleksowo do zebranego w sprawie materiału dowodowego, w sytuacji gdy, poszczególne wyjaśnienia i zeznania wymienionych, na kolejnych etapach postępowania odznaczają się zmiennością i niekonsekwencją,

2) art. 170 § 1 pkt 5 kpk - poprzez oddalenie wniosku dowodowego z rozprawy z dnia 8 listopada 2011 r. o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z informacji Urzędów kontroli Skarbowej w W. i L. na okoliczność kontroli i ich ustaleń w firmach (...) oraz (...) w zakresie rzetelności i prawidłowości obliczenia podatku VAT i podatku akcyzowego z nie wytrzymującą krytyki argumentacją, iż zmierza on do przewlekłości postępowania, bez wskazania z czego wynika taka ocena Sądu.

II. Na podstawie art. 427 § 2 kpk oraz art. 438 pkt 3 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, a wyrażający się w przyjęciu, iż oskarżeni dopuścili się popełnienia zarzucanych im aktem oskarżenia czynów, podczas gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności przy szczególnie ostrożnej i starannej ocenie poszczególnych wyjaśnień oskarżonych (w których uprzednio przyznawali się do winy) w odniesieniu do całości materiału dowodowego, powinna prowadzić do wniosku przeciwnego w duchu dyrektywy zawartej w art. 5 § 2 kpk.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonych D. P. i G. P. od zarzucanych im aktem oskarżenia czynów, ewentualnie wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I-szej instancji.

III. Nadto z najdalej posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek niepodzielenia przez Sąd Odwoławczy powyższych zarzutów apelacyjnych i argumentów podniesionych na ich uzasadnienie, na zasadzie art. 438 pkt 4 kpk zaskarżonemu orzeczeniu zarzucam rażącą niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności, a także środka karnego wymierzonego na podstawie art. 42 § 2 kk i w związku z podniesieniem tego zarzutu, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania oraz uchylenie orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi.

Obrońca oskarżonych: R. S. i J. Ś. zaskarżył powyższy wyrok odnośnie oskarżonego R. S. w stosunku do czynu z pkt. 16 wyroku, zaś odnośnie J. Ś. w stosunku do czynu z pkt. 18 wyroku w całości. Wyrokowi zarzucił:

1/ obrazę przepisów prawa procesowego tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku przez sprzeczne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, w oparciu o wątpliwy w swej treści materiał dowodowy i niekorzystne domniemania, przyjęcie i tendencyjne uzasadnienie, iż oskarżeni swoim zachowaniem zrealizowali znamiona przestępstw z art. 54 § 2 k.k.s. polegających na tym „że w lutym 2004 roku odpowiednio w L. i K. województwo (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, prowadząc działalność gospodarczą i będąc podatnikami podatku akcyzowego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zmienili przeznaczenie nabytego od zorganizowanej grupy przestępczej odbarwionego chemicznie oleju opałowego w ilości po 30 000 litrów każdy w ten sposób „że wprowadzili go do obrotu na swoich stacjach paliw w L. i K. jako olej napędowy z czego osiągnęli korzyści majątkowe w wysokości po około 15 000 złotych, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, przez co narazili na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwotach po 53010 złotych, przy czym kwoty narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego były małej wartości, w sytuacji, gdy przy obiektywnej ocenie zebranego materiału dowodowego w sprawie nie można dojść do wniosku, że oskarżeni dopuścili się przypisanych im przestępstw;

2/ błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść orzeczenia w zakresie czynu z pkt. 16 i 18 wyroku, polegający na przyjęciu, że zarówno R. S. jak też J. Ś. nabyli w lutym 2004 roku w L. i K. po 30 000 litrów odbarwionego oleju opałowego w celu jego sprzedaży jako olej napędowy w sytuacji, gdy na powyższe nie wskazują sprzeczne ze sobą dowody w sprawie.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im przestępstw ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I-szej instancji.

Obrońca oskarżonego M. B. zaskarżył powyższy wyrok w całości. Wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów prawa procesowego, mianowicie:

a) art. 4, art. 7, art. 410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku, przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, powierzchowną i jednostronną analizę dowodów, w szczególności wyjaśnień oskarżonego M. B., polegającą na eksponowaniu okoliczności niekorzystnych dla oskarżonego i pomijaniu okoliczności przemawiających na jego korzyść, co doprowadziło do oparcia orzeczenia o winie M. B. tylko na części materiału dowodowego obciążającego oskarżonego z pominięciem dowodów dla niego korzystnych, bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska;

b) art. 4 w związku z art. 170 k.p.k. przez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego o zwrócenie się do Urzędu Kontroli Skarbowej w W. o udzielenie informacji czy za lata 2004-005 była prowadzona kontrola w firmie (...) w zakresie rzetelności i prawidłowości obliczenia podatku akcyzowego i podatku VAT, a jeżeli tak było to jakie były wyniki tej kontroli, a w szczególności czy naliczono jakieś akcyzy, a także zwrócenie się Urzędu Kontroli Skarbowej

w L. o udzielenie informacji czy za lata 2004-2005 była prowadzona kontrola w firmie (...) w zakresie rzetelności i prawidłowości obliczenia podatku akcyzowego i podatku VAT, a jeżeli tak to, jakie były wyniki tej kontroli, a w szczególności czy naliczono jakieś akcyzy;

c) art. 424 § 1 k.p.k. przez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku wszystkich faktów, jakie sąd uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów - przeciwnych, w szczególności przez naruszające możliwość weryfikacji poprawności rozumowania Sądu kolejne wypisanie w jednym ciągu wszystkich przeprowadzonych dowodów (vide strony 129-143 uzasadnienia) bez jakiegokolwiek bliższego odniesienia się i opisanie za pomocą, którego konkretnie dowodu Sąd ustalił daną okoliczność i w jakim zakresie się na dowodzie tym oparł;

d) art. 424 §. 1 k.p.k. przez niewyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku powodów i kryteriów doboru orzeczonej kary, a także jej wymiaru i to zarówno wymierzonej za poszczególne przestępstwa jak i kary łącznej;

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na niezasadnym uznaniu, iż dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności, są wystarczające do uznania za udowodnione, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów zgromadzonych w przedmiotowej sprawie i okoliczności ocenione we wzajemnym ze sobą powiązaniu prowadzą do przeciwnego wniosku;

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego M. B. od zarzucanych mu czynów ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Jedynie apelacja obrońcy oskarżonych G. P. i D. P. zasługuje na uwzględnienie, skutkując koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy oskarżonych do ponownego rozpoznania Sądowi rzeczowo właściwemu tj. Sądowi Okręgowemu w Lublinie IV Wydział Karny.

Wskazać bowiem należy, że obronę oskarżonych G. P. i D. P. począwszy od postępowania przygotowawczego wykonywali ci sami obrońcy. Na podstawie udzielonych pełnomocnictw (z akt II K 516/07 k 3389,3656), a następnie decyzji Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w K. z dnia 16 listopada 2007r. o wyznaczeniu zastępcy (k 4554 akt II K 516/07) obrońcami oskarżonych D. P. i G. P. byli w niniejszej sprawie adw. T. W. i adw. A. K..

Zgodnie z art. 85 § 1 k.p.k. obrońca może bronić kilku oskarżonych, jeżeli ich interesy nie pozostają w sprzeczności.

W wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony D. P. stopniowo i częściowo przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 258 § 1 k.k. oraz przekazywania pieniędzy pomiędzy członkami grupy (z akt II K 516/07 k 3672-3675,3682-3687,3708-3710,3730-3732, 2804-2807). G. P., początkowo nie przyznając się do winy, w złożonych wyjaśnieniach przyznawał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów (z akt II K 516/07 k 3416-3422, 2808-2811, 3443-3445, 3459-3462,3493-3498,3536-3540), a ostatecznie przyznał się do popełnienia każdego z zarzucanych mu czynów, wskazując, że wszystko w czym uczestniczył miało taki przebieg, jak to jest ujęte w zarzutach (k 3537-3540). W powyższych wyjaśnieniach oskarżeni opisywali lub potwierdzali nie tylko własne działania ale także rolę i aktywność drugiego współoskarżonego.

Niewątpliwie zatem wykonywanie obrony D. P., konsekwentnie przed Sądem Rejonowym nie przyznającego się do winy, wymagało podważenia przez obrońców również tych wyjaśnień G. P., w których pomawiał brata o współudział w zarzucanych im przestępstwach, natomiast wykonywanie obrony G. P., utrzymującego na rozprawie, że nie popełnił żadnego z zarzucanych mu czynów, wymagało podważenia przez obrońców obciążających i niekorzystnych dla niego wyjaśnień D. P.. Zdaniem Sądu Okręgowego wzajemne pomówienia oskarżonych eliminowały możliwość bronienia

ich przez tych samych obrońców, niezależnie od tego, czy pomówienia te występujące we wcześniejszym stadium procesu były później podtrzymywane (por. S. Zabłocki: Zakaz obrony..., Pal. 1993, nr 11, s. 6).

Podzielić bowiem należy prezentowany w doktrynie pogląd, że "obrońca nie może spełniać należycie swego obowiązku z korzyścią dla oskarżonych, gdy obrona jednego wymaga podważenia zaufania do twierdzeń drugiego, nawet tylko z pewnej fazy postępowania, lub twierdzeń z pozoru ubocznych, a przez to prowadzić do postawienia go w niekorzystnej sytuacji procesowej" (S. Zabłocki. Zakaz obrony kilku oskarżonych przez jednego obrońcę w sytuacji kolizyjnej. Część I. Palestra z 1993 r., nr 11, s. 10). Także w judykaturze zasadnie podnosi się, że ilekroć wyjaśnienia jednego z oskarżonych lub dowody przezeń powoływane i ich ocena godzą w interes drugiego oskarżonego, rodzi się kolizja interesów, która nie pozwala, aby jeden obrońca bronił obu tych oskarżonych (por. wyrok SN z 26.10.1971 r., V KRN 375/71, OSNKW z 1972 r., nr 2, poz. 36, wyrok SN z 15.07.1980r., II KR 210/80 OSNPG 1/1981 poz. 14).

Już powyższe uchybienia Sądu Rejonowego powodują konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku odnośnie oskarżonych G. P. oraz D. P. i przekazania sprawy oskarżonych do ponownego rozpoznania, co z uwagi na treść art. 436 kpk zwalnia Sąd Okręgowy z obowiązku szczegółowego odnoszenia się do pozostałych zarzutów odwoławczych.

Podnieść przy tym należy, że art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. zmieniony przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 marca 2007 r. o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2007.64.432) zmieniającej nin. ustawę z dnia 12 lipca 2007 r. na podstawie art. 2 pkt 1 ustawy wprowadził właściwość rzeczową sądu okręgowego odnośnie występków z art. 258 § 1 k.k. Zgodnie zaś z art. 6a powołanej ustawy, jeżeli na podstawie niniejszej ustawy nastąpiła zmiana właściwości sądu, orzeka sąd właściwy w dniu wniesienia aktu oskarżenia.

Oznacza to, że sąd okręgowy, rozpoznający środek odwoławczy, dochodząc do przekonania o konieczności wydania orzeczenia kasatoryjnego, po uchyleniu zaskarżonego orzeczenia, przekazuje sprawę sądowi właściwemu według znowelizowanego brzmienia przepisu, a więc sądowi okręgowemu, orzekającemu jako sąd pierwszej instancji.

Dodać jedynie wypada, że art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. w aktualnie obowiązującym brzmieniu ustalonym przez ustawę z 17 grudnia 2009r. (Dz. U. z 2010r. Nr 7, poz. 46) stanowi, iż sąd okręgowy orzeka w pierwszej instancji w sprawach o występki z art. 258 § 1 – 3 k.k.

Jakkolwiek pozostałe czyny zarzucone oskarżonym nie stanowią występków o jakich mowa w art. 25 § 1 pkt 2 i 3 k.p.k., to jednak łączność podmiotowa oraz konieczność zapewnienia prawidłowego orzekania, w tym także co do ewentualnej kary łącznej, spowodowała, że Sąd Odwoławczy, również w tym zakresie przekazał sprawę oskarżonych do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu IV Wydziałowi Karnemu.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym do prawidłowego orzekania. Przesłucha oskarżonych, o ile nie skorzystają oni z przysługującego prawa do odmowy złożenia wyjaśnień i udzielenia odpowiedzi na zadane pytania, prawidłowo stosując art. 389 k.p.k.

Przesłucha świadków, dążąc do możliwie precyzyjnego i chronologicznego odtworzenia przebiegu wydarzeń, mając na uwadze treść art. 391 § 1 k.p.k. Przeprowadzi dowody nieosobowe, zgodnie z przepisami k.p.k. i ewentualnie inne dowody z urzędu lub na wniosek stron, których potrzeba wyłoni się w toku postępowania.

Zgromadzony materiał dowodowy podda wnikliwej analizie. Oceny wszystkich dowodów dokona zgodnie z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, w granicach określonych w art. 7 k.p.k. oraz respektując zasady wynikające z art. 4 k.p.k. Na tej podstawie ustali stan faktyczny, który podda właściwej ocenie prawnej. W razie potrzeby Sąd Rejonowy swoje stanowisko uzasadni, zgodnie z wymogami art. 424 § 1 k.p.k.

Apelacje **obrońcy oskarżonego M. B.** oraz **obrońcy oskarżonych R. S. i J. Ś.**, o ile skarżący domagają się zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonych, czy choćby tylko uchylenia tego wyroku celem ponownego rozpoznania sprawy przez Sąd I instancji, nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie. Orzeczenie

Sądu Rejonowego co prawda nie jest wolne od błędów, tym niemniej możliwa jest ich eliminacja w postępowaniu odwoławczym, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Apelacje obrońców oskarżonych, w zakresie w jakim skarżący starają się wykazać, że przypisanie czynów będących przedmiotem tej sprawy było następstwem naruszenia przez Sąd I instancji elementarnych reguł uczciwego i rzetelnego procesu, wynikających z treści art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., a w konsekwencji poczynienia wadliwych ustaleń faktycznych co do przebiegu wydarzeń (za wyjątkiem błędnego ustalenia wysokości podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie oraz korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa przez M. B., co zostanie omówione niżej), mają charakter wyłącznie polemiczny. Są przy tym jednostronne, nie uwzględniają całości materiału dowodowego oraz płynących z niego zdecydowanie niekorzystnych dla oskarżonych wniosków, prezentują jedynie subiektywny punkt widzenia skarżących.

Akta sprawy oraz lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku nie pozostawia wątpliwości, że Sąd Rejonowy w zasadzie prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, a jego zakres w części uzupełniony przez Sąd Odwoławczy – wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego M. B. - jest wystarczający dla ujawnienia wszystkich istotnych okoliczności popełnienia przestępstw. Lektura akt sprawy uzasadnia twierdzenie, że przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie nie uchybia obowiązkowi wynikającym z zasady dociekania prawdy obiektywnej.

Chybiony jest zarzut obrazy przepisów prawa procesowego podniesiony przez obrońcę M. B., a polegający na oddaleniu przez Sąd Rejonowy wniosku dowodowego i tym samym oparcia wyroku na niepełnym materiale dowodowym. Zgodzić należy się ze stanowiskiem Sądu I instancji co do zasadności oddalenia wniosku dowodowego, w którym obrońca domagał się zwrócenia do Urzędu Kontroli Skarbowej w W.o udzielenie informacji (k 1297).

Zgodnie bowiem z określoną w art. 8 § 1 k.p.k. zasadą samodzielności jurysdykcyjnej sądu karnego, sąd ten samodzielnie kształtuje zarówno podstawę faktyczną jak i prawną każdego rozstrzygnięcia. Oznacza ona, że poza związaniem sądu prawomocnymi rozstrzygnięciami sądów kształtującymi prawo lub stosunek prawny (§ 2 powyższego przepisu), sąd karny samodzielnie rozstrzyga wszystkie zagadnienia zarówno prawne, jak i faktyczne, jakie wyłoniły się w rozpatrywanej sprawie, i nie wiążą go inne rozstrzygnięcia sądów zapadłe tak w sprawach karnych, jak cywilnych czy administracyjnych powiązanych z rozpoznawaną sprawą karną.

Tym samym stwierdzić należy, że decyzja Sądu I instancji była prawidłowa. Niczego w tym zakresie nie może zmienić podnoszony przez obrońcę fakt rozbieżności pomiędzy podaną w postanowieniu podstawą prawną rozstrzygnięcia, a jego uzasadnieniem, tym bardziej że nie można aprobować twierdzeń skarżącego, który wywodzi, iż do ustalenia czy na danej osobie ciąży obowiązek podatkowy powołane są organy skarbowe, natomiast zmiana lub uchylene orzeczenia z uwagi na naruszenie przepisów postępowania może nastąpić nie przy każdej takiej obrazie, a jedynie wówczas, gdy obraza ta mogła mieć wpływ na treść orzeczenia. Nadto zauważyć należy, że do usunięcia znacznika i zmiany przeznaczenia odbarwionego oleju opałowego dochodziło po transakcjach, a więc po dokonaniu zakupu oleju opałowego w firmie (...), a następnie w „(...)”.

Przytoczyć także należy stanowisko Sądu Najwyższego, który stwierdził, że składanie wniosków dowodowych w końcowej fazie postępowania dowodowego nie jest wprawdzie wykluczone przez procedurę karną i niejednokrotnie jest konieczne oraz usprawiedliwione, ale musi być wówczas oceniane także przez pryzmat przepisu art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., z uwagi na obligatoryjny charakter tego przepisu. Stosowny wniosek dowodowy winien zostać zgłoszony niezwłocznie po zaistnieniu tego faktu, który skutkuje koniecznością przeprowadzenia określonego - zgłoszonego we wniosku - dowodu. Inaczej można zasadnie stwierdzić, że zgłoszenie wniosku dowodowego na późniejszym etapie postępowania sądowego, w sytuacji gdy okoliczności, które uzasadniały zgłoszenie takowego wniosku istniały już wcześniej, ma na celu nieuzasadnione przedłużenie postępowania karnego (**IV KK 481/06 postanow. SN 2007-03-14** OSNwSK 2007/1/624). W sprawie niniejszej wniosek dowodowy został zgłoszony przez obrońcę dopiero w dniu 8 listopada 2011r., a więc bez wątpliwa w końcowej fazie procesu, skoro zamknięcie przewodu sądowego nastąpiło na kolejnej rozprawie tj. w dniu 7 grudnia 2011r. (k 1303-1315).

Wobec tego, że obrońcy M. B. oraz R. S. i J. Ś. obrazy przepisów prawa procesowego starają się upatrywać głównie w naruszeniu art. 4, 7, 410 k.p.k. oraz art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k., przypomnieć należy, że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i odmówienie wiary innym pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. tylko wtedy, gdy:

1. jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.);
2. stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.);
3. jest wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k.) /por. OSNKW 1991, z. 7-9, poz. 41/.

Stosownie zaś do uregulowania zawartego w art. 4 k.p.k. ocena prawidłowości ustaleń faktycznych Sądu wyrokującego w pierwszej instancji uzależniona jest od rozważenia przez ten Sąd całokształtu okoliczności mogących mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia o winie oskarżonego. Ponadto w treści tego artykułu zawarty jest postulat, by ustalenia faktyczne odpowiadały prawdzie, co osiągalne jest tylko wtedy, gdy przedmiotem zainteresowania Sądu jest cały zebrany w sprawie materiał dowodowy bez pominięcia istotnych jego części i gdy całokształt tego materiału stanie się przedmiotem rozważań Sądu zgodnie z art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k.

Podkreślić jednak należy, iż praktycznie zawsze, niemal w każdej sprawie, można stwierdzić, iż uzasadnienie wyroku mogłoby być bardziej szczegółowe, obszerne, szerzej odnosić się do określonych okoliczności, kwestii, zagadnień, czy też nieco odmiennie je ujmować. Nie jest to jednak równoznaczne ze stwierdzeniem, iż nie spełnia ono należycie wymogów formalnych określonych w art. 424 k.p.k. Niezależnie jednak od tego, stwierdzając nawet wystąpienie w pisemnych motywach wyroku pewnych mankamentów, pamiętać należy, iż tylko takie naruszenie przepisów postępowania uzasadnia uchylenie lub zmianę wyroku, które mogło mieć wpływ na jego treść (art. 438 pkt 2 k.p.k.). Jak podkreślał Sąd Najwyższy, naruszenie wskazanego powyżej przepisu, ze swej istoty, nie może mieć wpływu na treść wyroku, gdyż dochodzi do niego już po jego wydaniu (OSNPG 7-8/84, poz. 85). Oczywiście istnieje możliwość, że wyrok, którego uzasadnienie dotknięte jest wadami, nie może być poddany prawidłowej kontroli odwoławczej. Nie każde jednak wadliwe uzasadnienie wyroku uniemożliwia przeprowadzenie kontroli instancyjnej, a w konsekwencji stanowi dostateczną przyczynę uchylenia rozstrzygnięcia oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania; do uchylenia wyroku może prowadzić tylko taka wadliwość uzasadnienia, ze względu na którą sąd odwoławczy nie może w sposób merytoryczny ustosunkować się do zarzutów i wniosków środka odwoławczego (OSNKW 5-6/84, poz. 58; OSNKW 3-4/84, poz. 40; wyrok SN z 12.09.1989r., III KR 150/89 nie publ.). Często, a tak jest również w niniejszej sprawie, wobec należytego zgromadzenia materiału dowodowego, nawet wystąpienie w uzasadnieniu wyroku pewnych mankamentów nie uniemożliwia Sądowi II instancji dokonania należytej kontroli wydanego rozstrzygnięcia, rzetelnego sprawdzenia zasadności zarzutów i wniosków odwoławczych, a tym samym trafności i prawidłowości kontrolowanego orzeczenia. W takich warunkach nie mogą one zatem skutkować jego uchyleniem i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Analizując wyniki zebranego w sprawie materiału dowodowego należy stwierdzić, że jego ocena została dokonana w zasadzie prawidłowo, w oparciu o dowody przeprowadzone w toku przewodu sądowego.

Sąd I instancji z całokształtu ujawnionych okoliczności wyprowadził wnioski jak najbardziej racjonalne, kierując się przy tym wskazaniem wiedzy, doświadczenia życiowego jak i zasadami logicznego rozumowania, za wyjątkiem wywodów Sądu Rejonowego odnośnie dania wiary wyjaśnieniom M. B. i jednoczesnego przyjęcia, że osiągał korzyść majątkową w wysokości 3 groszy za litr w czasie kupowania oleju opałowego w (...) Sp. z o.o.. Czyniąc powyższe zastrzeżenie, Sąd Okręgowy w przeważającej większości podzielił argumentację zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, bowiem Sąd I instancji w sposób uporządkowany przedstawił w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jakie fakty i na podstawie jakich dowodów uznał za udowodnione oraz nieudowodnione, a w tym dlaczego obdarzył wiarą poszczególne dowody. Ocena zarówno wyjaśnień oskarżonych jak i zeznań świadków,

a także pozostałych dowodów poprzedzona została należytych ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy. Stwierdzić przy tym należy, iż Sąd Rejonowy badał i uwzględniał tak okoliczności korzystne dla oskarżonych, jak i przemawiające na ich niekorzyść. Swe stanowisko co do oceny poszczególnych dowodów (ich wiarygodności lub niewiarygodności) Sąd ten wyczerpująco i logicznie (z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego) uargumentował w uzasadnieniu. Z tych względów ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji podlega ochronie z art. 7 kpk. Było to niewątpliwie działanie w ramach swobodnej oceny dowodów, przez co Sąd Odwoławczy nie stwierdził, by ramy tejże oceny zostały przekroczone.

Odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego M. B. podnieść należy, że choć Sąd Rejonowy zbiorczo wymienił dowody, które stały się podstawą ustaleń faktycznych, to jednak nie sposób zgodzić się z sugestią skarżącego o braku możliwości prześledzenia i skontrolowania prawidłowości toku rozumowania Sądu meriti, a tym samym istotnego wpływu uchybienia na treść orzeczenia.

Z punktu widzenia metodyki sporządzania pisemnego uzasadnienia wyroku nie jest wskazane globalne powoływanie dowodów stanowiących podstawę dokonywanych przez sąd ustaleń faktycznych. Zastosowanie takiej techniki nie stanowi jednak samo przez się obrazy art. 424 k.p.k., jeżeli analiza całości motywów wyroku nie pozostawia wątpliwości, co do tego, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze dowodach się oparł i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych (VKK 79/10 postanow. SN 2010-11-23 OSNwSK 2010/1/2314; 844072).

Nie można także zaakceptować twierdzeń obrońcy o braku sprecyzowania przez Sąd Rejonowy na czym działalność grupy miała polegać i jakich przestępstw grupa miała dokonywać, gdyż wprost przeczą temu pisemne motywy zaskarżonego wyroku oraz poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne znajdujące swoje odzwierciedlenie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu.

Lektura uzasadnienia wyroku nie pozostawia również wątpliwości co do tego, że Sąd Rejonowy w prezentowanej analizie i ocenie zgromadzonego materiału dowodowego wykazał zarówno istnienie grupy przestępczej jak i jej cele, a także aktywny udział oskarżonego i przynależność do najściślejszej grupy, którą oprócz niego tworzyli P. B., R. B., W. B. i R..

Nadto po zatrzymaniu J. C. i jego tymczasowym aresztowaniu, G. P. przekonał M. B. do kontynuowania procederu polecającego na odbarwianiu oleju opałowego i jego sprzedaży jako olej napędowy.

Choć trzeba zgodzić się z obrońcą, że odbarwienie oleju opałowego nie czyniło z tej substancji oleju napędowego, a bezpośredni odbiorcy towaru wiedzieli jakie paliwo kupują, to jednak nie można aprobować twierdzeń skarżącego o zgodności z prawem transakcji jakich dokonywała grupa, której jednym z filarów był M. B..

Podkreślić bowiem należy, że działalność grupy nie polegała na wprowadzaniu w błąd podmiotów nabywających odbarwiony olej opałowy jako olej napędowy lecz przede wszystkim miała na celu przynoszenie zysków ze sprzedaży oleju opałowego, po uprzednim usunięciu znacznika i zmianie jego przeznaczenia

podmiotom, które z pełną świadomością taki produkt nabywały, płacąc cenę niższą niż przy nabyciu oleju napędowego z „legalnego” źródła. Proceder ten przynosił wymierne zyski finansowe członkom grupy, ale również nabywcom, którzy płacili więcej niż za olej opałowy, a mniej niż za olej napędowy. Oczywistym jest, że odbarwiony olej opałowy nie uzyskał wszystkich cech oleju napędowego lecz kupowany był właśnie po to, by dla zysku zmienić jego przeznaczenie. W przypadku podatku akcyzowego, odmiennie niż w przypadku pozostałych podatków, w tym również podatku od towarów i usług, opodatkowaniu podlegają określone czynności lub stany faktyczne, których przedmiotem są wyroby akcyzowe. Determinowało to działania sprawcze, które ukierunkowane zostały na późniejszą zmianę przeznaczenia towaru tak, aby przy zakupie towaru został on obciążony niższą stawką akcyzy (korzystanie z obniżonej stawki podatku akcyzowego za olej opałowy).

Poczynione uwagi odnieść należy również do oskarżonych R. S.i J. Ś., którzy nabyli odbarwiony olej opałowy w ilości po 30000 litrów właśnie po to, by zmieniając jego przeznaczenie wprowadzić go do obrotu jako olej napędowy i w ten sposób osiągnąć wymierną korzyść majątkową.

Choć co do zasady ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z dnia 26 lutego 2004 r.) weszła w życie z dniem 1 marca 2004r., to jednak zgodnie z art. 127 powołanej ustawy (zamieszczony w dziale VI Przepisy przejściowe i końcowe) przepisy art. 1-26, art. 27 ust. 2-7, art. 28 i 29, art. 30 ust. 1, 2 i 4, art. 36, art. 39-42, art. 46 ust. 2, art. 54-60, art. 62-122 oraz art. 124-126 weszły w życie z dniem 1 maja 2004 r.

Wbrew zatem stanowisku Sądu Rejonowego do M. B.oraz R. S.i J. Ś.należało zastosować przepisy ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. z dnia 15 lutego 1993 r.), która w art. 35 ust 6. stanowiła, że obowiązek podatkowy w przypadku olejów opałowych oraz olejów napędowych, jeżeli sprzedaż dotyczy oleju zabarwionego na czerwono i oznaczonego znacznikiem, przeznaczonego na cele inne niż opałowe, powstaje:

- a) dla podatników sprzedających te wyroby, z zastrzeżeniem lit. b), z chwilą tej sprzedaży na cele inne niż opałowe,
- b) dla podatników sprzedających te wyroby na stacjach paliw przy użyciu odmierzaczy paliw ciekłych - z dniem stwierdzenia posiadania wyrobów na cele inne niż opałowe,
- c) dla podatników nabywających te wyroby - z dniem nabycia tych wyrobów i przeznaczenia ich następnie na cele inne niż opałowe, a jeżeli tego dnia nie można ustalić - z dniem stwierdzenia przez upoważniony organ, że posiadane wyroby nie są przeznaczone na cele opałowe.

Skoro transakcje sprzedaży odbarwionego oleju opałowego przez M. B.miały miejsce w lutym 2004r. , a dni nabycia odbarwionego oleju opałowego przez A. S.(20-22 lutego 2004r.), R. S.(24-25 lutego 2004r.) i J. Ś.(28 lutego 2004r.) zostały ustalone, zaś z treści przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1993r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. z 1993r. Nr 11, poz. 50 ze zmianami) oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2003r. w sprawie podatku akcyzowego (Dz.U. z 2003r. nr 221, poz. 2196), obowiązujących do końca kwietnia 2004r. wynikało, że podatnicy obowiązani są składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe dla podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy (art. 10 ust. 1 ustawy), to tym samym zastosowanie będą miały cytowane przepisy jako względniejsze dla sprawców.

Zgodnie z powołanymi wyżej przepisami:

-opodatkowaniu podatkiem akcyzowym podlegają czynności określone w art. 2 cytowanej ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym dotyczące towarów wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy, w którym pod poz. 1 zostały wymienione produkty rektyfikacji ropy naftowej, w których mieści się olej opałowy;

- obowiązek podatkowy w zakresie akcyzy w przypadku olejów opałowych oraz olejów napędowych, jeśli sprzedaż dotyczyła oleju zabarwionego na czerwono i oznaczonego znacznikiem, przeznaczonego na inne cele niż opałowe, powstaje dla podatników sprzedających te wyroby, z zastrzeżeniem lit b), z chwilą tej sprzedaży na cele inne niż opałowe, a dla podatników nabywających te wyroby - z dniem nabycia tych wyrobów i przeznaczenia ich następnie na cele inne niż opałowe;

- czynności podlegają opodatkowaniu niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa (art. 2 ust. 4 ustawy);

- podatnikami zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy są osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne mające siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeśli wykonują we własnym imieniu i na własny rachunek czynności, o których mowa w art. 2, w okolicznościach

wskazujących na zamiar ich wykonywania w sposób częstotliwy, nawet jeżeli zostały wykonane jednorazowo, a także wówczas, gdy czynności te polegają na jednorazowej sprzedaży rzeczy w tym celu nabytej;

- podstawą opodatkowania akcyzą- zgodnie z art. 36 ust. 1 i 3 powołanej ustawy- stanowi obrót wyrobami akcyzowymi, a jeżeli stawki akcyzy ustalone są kwotowo, to podstawą opodatkowania jest ilość wyrobów akcyzowych;

- w art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy określono maksymalne stawki podatku akcyzowego dla poszczególnych grup wyrobów akcyzowych wymienionych w poz. 1 załącznika nr 6 do ustawy. Korzystając z uprawnień nadanych delegacją ustawową wyrażoną w art. 37 ust. 2 ww ustawy Minister Finansów rozporządzeniem z dnia 23 grudnia 2003r. w sprawie podatku akcyzowego określił w § 2 ust1 pkt 1 w związku z § 5 pkt 1 obniżoną stawkę podatku akcyzowego dla wyrobów akcyzowych sprzedawanych w kraju, w poz. 11 pkt 5 załącznika nr 1 do ww rozporządzenia dla sprzedawanego w kraju oleju opałowego na cele inne niż opałowe ustalona została stawka w wysokości 1.141 zł/1000 litrów.

Uregulowany przez ministra warunek preferencyjnej stawki podatku akcyzowego - w świetle ustawowej delegacji był obwarowany unormowanym w akcie wykonawczym zagrożeniem zastosowania stawki podatku jak dla olejów napędowych, gdy olej zostanie przeznaczony na inne cele niż opałowe (§ 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2003r. w sprawie podatku akcyzowego Dz. U. Nr 221, poz. 2196).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o podatku akcyzowym z 23 stycznia 2004r., jak również rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego:

1) opodatkowaniu podatkiem akcyzowym podlegały czynności określone w art. 4 ustawy tj. między innymi sprzedaż wyrobów akcyzowych na terenie kraju, przy czym olej opałowy został wymieniony w poz. 5 załącznika nr 1 do ustawy i w poz. 4 załącznika nr 2 do ustawy;

2) czynności te podlegały opodatkowaniu niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa;

3) podatnikami akcyzy były osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonywały czynności podlegających opodatkowaniu oraz podmioty nabywające lub posiadające wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości;

4) podstawą opodatkowania w przypadku wyrażenia stawki akcyzy na jednostkę wyrobu była ilość wyrobów akcyzowych;

5) zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy określone zostały maksymalne stawki podatku akcyzowego, jednakże korzystając z uprawnień nadanych delegacją ustawową wyrażoną w art. 65 ust. 2, Minister Finansów rozporządzeniem z dnia 22 kwietnia 2004r. w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego określił w § 2 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 3 ust. 3 obniżoną stawkę podatku akcyzowego dla wyrobów akcyzowych sprzedawanych w kraju, dla sprzedawanego w kraju oleju opałowego sprzedawanego na cele inne niż opałowe ustalona została stawka w wysokości 1.180 zł/1000 litrów obowiązująca od 1 stycznia 2005r., uprzednio obowiązująca stawka wynosiła 1.141 zł/1000 litrów – określona w § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 23 grudnia 2003r.

Zgodnie z przepisami cytowanego rozporządzenia Ministra Finansów z 22 kwietnia 2004r. podatnik obowiązany był w myśl § 4 ust. 4 rozporządzenia do przechowywania oświadczeń o przeznaczeniu oleju opałowego do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Jeżeli olej opałowy został przeznaczony na cele inne niż opałowe, do wyrobu tego należało stosować - zgodnie z § 3 ust. 3 rozporządzenia – stawkę określoną w poz. 1 pkt. 5 załącznika nr 1 do rozporządzenia tj. od 1 stycznia 2005r. w wysokości 1.180 zł/1000 litrów, zaś uprzednio w wysokości 1.141 zł/1000 litrów (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2003r. w sprawie podatku akcyzowego (Dz. U. nr 221. poz. 2196)

Ustawa o podatku akcyzowym z 23 stycznia 2004r. zobowiązywała podatników do składania we właściwym organie podatkowym deklaracji podatkowych dla podatku akcyzowego za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy (art. 18 ust. 1 ustawy).

Z dniem 1 marca 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11). Zgodnie z art. 154 ust. 4 przepisów przejściowych, jeżeli obowiązek podatkowy w sytuacjach innych niż wymienione w ust. 1-3 powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe, a zatem do oskarżonych należało stosować przepisy obowiązujące w dacie czynu.

Przytoczone uregulowania nie pozostawiają wątpliwości, że zmieniając przeznaczenie odbarwionego oleju opałowego oskarżeni uchylali się od opodatkowania podatkiem akcyzowym w wysokości należnej za olej napędowy, nie ujawniając właściwemu organowi podatkowemu przedmiotu i podstawy opodatkowania, narażając podatek na uszczuplenie. W doktrynie prawa podatkowego uchylanie się od opodatkowania oznacza działanie podatnika ograniczające lub eliminujące obciążenia podatkowe, dokonywane z naruszeniem obowiązującego prawa. Polega na niepłaconiu należnych podatków – czy to przez otwartą odmowę, czy to poprzez ukrywanie przed administracją podatkową prawdziwego zakresu stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu (Jerzy Duży, „Zorganizowana przestępczość podatkowa w Polsce. Zwalczenie przestępnego nadużycia mechanizmów podatków VAT i akcyzowego” LEX 2013).

Niczego w tym zakresie nie może zmienić powoływanie się obrońcy R. S. i J. Ś. na jednofazowość podatku akcyzowego wynikającą wprost z przepisów ustawy o podatku akcyzowym z 2004r., jak również cytowanie przez obrońców oskarżonych postanowienia Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 26 września 1996r. w sprawie I KZP 36/95.

W odróżnieniu od podatku VAT podatek akcyzowy jest pobierany na jednym szczeblu obrotu. Ma charakter konsumpcyjny, co sprawia, że jest podatkiem pośrednim w kalkulowanym w cenę towaru. Wskazać jednak należy, że z przepisów o podatku akcyzowym w tym ustawy z 2004 r. nie wynika pierwszeństwo powstania obowiązku podatkowego producenta przed obowiązkiem podatkowym podmiotów pojawiających się na późniejszych etapach obrotu wyrobem akcyzowym. Uzyskanie statusu podatnika uzależnione jest bowiem od faktu zaistnienia zdarzenia skutkującego powstaniem obowiązku podatkowego, tj. dokonania, w warunkach określonych ustawą, czynności opodatkowanej. Są nimi również takie czynności, które zostały wykonane bez zachowania warunków oraz form określonych przepisami prawa (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2012 r. I GSK 160/11 LEX nr 1218805)

Stosownie zaś do treści art. 4 ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym opodatkowaniu akcyzą podlega także nabycie lub posiadanie przez podatnika wyrobów akcyzowych, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości. Zgodnie zaś z art. 11 ust. 1 u.p.a. podatnikami akcyzy są osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują czynności podlegających opodatkowaniu. Na podstawie zaś art. 11 ust. 2 pkt 1 u.p.a. podatnikami są również podmioty: nabywające lub posiadające wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości.

Przepis art. 4 ust. 3 u.p.a. stanowi rodzaj ogólnego przepisu sankcyjnego, na podstawie którego to przepisu organy podatkowe są upoważnione do pociągnięcia nabywcy/posiadacza wyrobów akcyzowych do quasi-solidarnej odpowiedzialności za rozliczenie podatku akcyzowego, w sytuacji gdy niesolidny dostawca nie rozliczy ciężącego na nim obowiązku zapłaty akcyzy (por. S. Parulski, Akcyza. Komentarz, Zakamycze, 2005, opubl. LEX). Powyższe wynika także z treści art. 11 ust. 2 pkt 1 u.p.a. przewidującego szczególnie przypadek bycia podatnikiem podatku akcyzowego wskazującego, że podatnikami są również podmioty nabywające lub posiadające wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości. Należy wskazać, że zgodnie z utrwalonym orzecnictwem sądów administracyjnych (wyrok NSA z dnia 18 października 2006 r. sygn. akt I FSK 53/06 opubl. w MP za 2006, nr.11 str.2, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 17 września 2009 r. sygn. akt I SA/Ol 543/09, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 1 grudnia 2009 r. sygn. akt I SA/Gd 715/09, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21 czerwca 2009 r. sygn. akt I

SA/Gd 183/09, publ. Legali; wyrok WSA w Łodzi z dnia 3 listopada 2010 r. I SA/Łd 801/10) - które akceptuje Sąd rozpoznający niniejszą sprawę - z redakcji przepisu art. 4 ust. 1 u.p.a. nie wynika kolejność podmiotów zobowiązanych do zapłacenia akcyzy, co oznacza, że każdy z wymienionych w tych przepisach podmiotów - producent, importer, sprzedawca, nabywca i inni - zobowiązany jest w tym samym stopniu do zapłaty podatku.

Mając zatem na względzie, że cechą konstrukcyjną podatku akcyzowego jest jego jednokrotne nałożenie (jednofazowość) stwierdzić należy, że dopiero wykazanie, iż podatek akcyzowy został już zapłacony w należnej wysokości, zwalnia z obowiązku jego zapłaty podmiot występujący w kolejnej fazie obrotu. Warunkiem nieopodatkowania kolejno następujących transakcji jest prawidłowe rozliczenie kwoty należnej akcyzy (zadeklarowanie lub zapłacenie) w momencie powstania obowiązku podatkowego z tytułu pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą.

Dodać wypada, że aktualnie obowiązująca ustawa o podatku akcyzowym w art. 8. ust 6 stanowi, że jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została, po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy, określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Bezwzględny warunek nie opodatkowania posiadania lub nabycia wyrobów akcyzowych jest zatem ustalenie, iż akcyza na wcześniejszym etapie obrotu została uiszczona w prawidłowej wysokości. Tym niemniej, posiadanie lub nabycie wyrobów akcyzowych będzie stanowić czynność opodatkowaną podatkiem akcyzowym również w sytuacji, gdy na wcześniejszym etapie obrotu podatek akcyzowy został uiszczony w niższej wysokości niż wynika to z przepisów akcyzowych.

Interpretacja art. 8 ust. 2 pkt 4 u.p.a. może prowadzić do wniosku, że na podstawie tego przepisu organy podatkowe są upoważnione do pociągnięcia posiadacza wyrobów akcyzowych do quasi solidarnej odpowiedzialności za rozliczenie podatku akcyzowego, jednak na podstawie niniejszego przepisu do zapłaty akcyzy nie mogą zostać zobowiązani nabywcy lub posiadacze wyrobów akcyzowych, którzy działając w dobrej wierze nie mieli świadomości, iż nabyte wyroby nie zostały obciążone akcyzą.

Jakkolwiek przepis art. 54 § 1 k.k.s. stanowi odpowiednik art. 92 u.k.s., to jednak zakres penalizacji objęty tą normą różni się od regulacji zawartej w u.k.s. W art. 92 u.k.s. penalizowano bowiem niezgłoszenie wbrew obowiązkowi przedmiotu opodatkowania i niewzięcie przez to udziału w postępowaniu podatkowym.

Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 54. § 1 k.k.s., obowiązującym w dacie czynu, odpowiedzialności podlega podatek, który uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego na uszczuplenie podatku,

Przepis art. 54 k.k.s. dotyczy zatem nieujawniania przedmiotu lub podstawy opodatkowania, gdy na podatniku ciąży zobowiązanie podatkowe, zaś istotnym elementem tego czynu jest narażenie, przez uchylenie się od zgłoszenia, podatku na uszczuplenie, co zgodnie z art. 53 § 28 k.k.s. oznacza spowodowanie konkretnego niebezpieczeństwa uszczuplenia należności publicznoprawnej (tj. zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne, choć nie musi nastąpić).

Obecnie każdy podatek, który nie ujawnił zobowiązania lub je zaniżył przez nieujawnienie przedmiotu lub podstawy opodatkowania, bądź niezłożenie deklaracji, podlega odpowiedzialności karnej skarbowej, jako sprowadzający swym działaniem narażenie interesów państwa na uszczerbek. Wystarczy, by rezultatem była różnica kwotowa pomiędzy podatkiem wykazany a należnym. Nieujawnienie przedmiotu lub podstawy (w całości lub w części) jest przecież następstwem albo nieujawnienia (fałszywego ujawnienia) faktów, albo błędnej ich kwalifikacji prawnej bądź błędów rachunkowych. Należy zatem ujawnić zdarzenie, zastosować przepisy podatkowe, by obliczyć podstawę, ujawniając zdarzenia powiększające i pomniejszające jej wysokość w świetle przepisów podatkowych, oraz zastosować adekwatną

stawkę (T. Dębowska - Romanowska artykuł PiP 2007/9/21-34 Następstwa karno-skarbowe nieujawnienia podatku a obowiązki państwa wobec podatników. Teza 2).

Wbrew stanowisku obrońcy M. B. obszerny materiał dowodowy oceniony przez Sąd Rejonowy daje pełne podstawy do przypisania oskarżonemu M. B. czynu opisanego w pkt. 3 wyroku.

Myli się obrońca wskazując, że oskarżony nie podejmował żadnych podstępnych zabiegów, skoro tylko podawał dane nieistniejącego podmiotu, a potem przez telefon wskazywał nazwę i to wystarczało. Jak zasadnie wykazał Sąd Rejonowy oskarżony, w celu wyłudzenia poświadczających nieprawdę 32 faktur VAT od osoby uprawnionej do wystawienia dokumentu, nie tylko zamawiał telefonicznie paliwo, ale działał jako przedstawiciel PHU (...) z siedzibą w Ż.. Nadto towar był wydawany niezwłocznie po uiszczeniu zapłaty. Olej opałowy odbierał stamtąd najczęściej osobiście G. P., lub M. B., z którym jeździł po odbiór towaru kierowca ciągnika z cysterną -A. R.. Bez wątplenia były to podstępne zabiegi, które utwierdzały w przekonaniu, że nabywcą towaru jest rzeczywiście istniejąca firma, będąca solidnym i niezawodnym kontrahentem, uiszczającym należności gotówką. Nie można także pominąć, że poprzez taki schemat nabywania oleju opałowego, pozorujący zgodność z rzeczywistością, pracownicy firmy (...) „o” nie mieli żadnych powodów, by żądać okazania dokumentów potwierdzających istnienie firmy, tym bardziej że M. B. swoim zachowaniem dawał pozór prawdy kłamliwym twierdzeniom. Podnieść należy, że z wyjaśnień jakie złożył oskarżony wynika, iż początkowo 2-3 razy był przy odbiorach oleju opałowego i wówczas w biurze w kasie wpłacał pieniądze za towar. Olej opałowy był wydawany po uiszczeniu zapłaty (k 3016).

Choć wpis do rejestru ma charakter konstytutywny, to nie można przyjąć- jak chce tego obrońca M. B.- iż momentem posłużenia się przez sprawcę danymi innego podmiotu jest chwila uprawomocnienia się postanowienia o wpisie do rejestru, a co za tym idzie działania oskarżonego nie można uznać za firmanctwo, w sytuacji gdy firma PHU (...) nigdy nie była zarejestrowana, a więc nie istniała w świetle prawa. Pogląd prezentowany przez obrońcę jest błędny. Przedmiotem ochrony art. 55 § 1 k.k.s. jest przestrzeganie obowiązków z zakresu podatku i odnośnych rozliczeń nakładanych przez materialne prawo podatkowe, jak również zasady jawności i prawdziwości rejestru sądowego. W doktrynie prezentowany jest słuszny pogląd akceptowany przez Sąd Okręgowy, zgodnie z którym następstwem posługiwania się przez sprawcę danymi innego podmiotu może być także wpisanie tych danych do rejestru, jeżeli wcześniej taki podmiot nie był zarejestrowany (vide Feliks Prusak, Komentarz do art. 55 Kodeksu karnego skarbowego, teza 22). Stwierdzić zatem należy, że – wbrew stanowisku obrońcy- brak wpisu do rejestru i posługiwanie się danymi nieistniejącego, fikcyjnego podmiotu gospodarczego w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek i przez to narażenie podatku na uszczuplenie wypełnia ustawowe znamiona przestępstwa z art. 55 § 1 k.k.s. Niemniej jednak Sąd Okręgowy dokonując instancyjnej kontroli zaskarżonego wyroku w zakresie szerszym niż zarzuty odwoławcze stwierdził uchybienie niedostrzeżone przez obrońcę oskarżonego. Z uwagi na zaskarżenie wyroku w całości, względy o jakich mowa w art. 440 pkp przemawiają za dokonaniem zmiany na korzyść M. B.. W dniu 1 maja 2004 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego (Dz. U. z dnia 28 kwietnia 2004 r.) wydane na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 i Nr 68, poz. 623). Zgodnie z § 2 ust 1 pkt 1 powołanego wyżej rozporządzenia podatek akcyzowy od oleju opałowego w ilości 1.081.335 litrów wynosił 251.951,00 zł. (według stawki 233 zł za 1000 litrów), natomiast podatek akcyzowy za taką ilość oleju napędowego wynosił 1.275.975,00 zł (według obniżonej stawki 1.180 zł za 1000 litrów), a zatem różnica kwotowa między tymi podatkami wyniosła 1.024.024,00 zł. (pismo Urzędu Celnego w L.k 1659).

Odnosząc się do zarzutów dotyczących czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 5 wyroku podnieść należy, że Sąd Rejonowy wykazał nie tylko dokonanie przez M. B. czynności wykonawczych polegających na przyjmowaniu i przekazaniu środków pieniężnych ale również świadomość posługiwania się przez M. B. wartościami majątkowymi o przestępczym pochodzeniu oraz wolę znacznego utrudnienia identyfikacji tych pieniędzy przez uprawnione organy, a także znacznego utrudnienia stwierdzenia pochodzenia zainwestowanych pieniędzy z czynu zabronionego. Sam M. B. w złożonych wyjaśnieniach opisał sposób przekazywania pieniędzy pochodzących ze sprzedaży odbarwionego oleju opałowego. Przedstawił jak wyglądały rozliczenia między członkami grupy oraz wskazał, iż osiągniętą przez siebie korzyść majątkową, którą oszacował na około 60-70.000 złotych, przeznaczył na położenie kostki brukowej

przed domem i leczenie ojca, który był chory na nowotwór (k 3015-3016). Trafnie natomiast podnosi skarżący, że Sąd Rejonowy, ustalając wysokość korzyści majątkowej, jaką osiągnął M. B. z udziału w zorganizowanej grupie przestępczej na 3 grosze za litr sprzedanego paliwa, dokonał tego na podstawie obdarzonych wiarą wyjaśnień oskarżonego, w których wbrew poczynionym przez Sąd Rejonowy ustaleniom wskazał, że w okresie kupowania oleju opałowego w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zysk szacowany był na 25 groszy od litra i był doliczany do ceny zakupu oleju opałowego, on z tego zysku miał mieć dla siebie do 3 groszy na litrze, co dawałoby około 800 złotych za cysternę (k 3015). Zasadnym zatem było przyjęcie, że oskarżony w owym czasie uzyskiwał korzyść majątkową niższą niż 3 grosze za litr, a więc w kwocie 2 groszy za litr. Wobec powyższego, przy uwzględnieniu kierunku apelacji, koniecznym było dokonanie korekty wyroku na korzyść oskarżonego w zakresie obliczonej i przypisanej M. B. kwoty osiągniętej korzyści majątkowej, która przy przyjęciu 2 groszy za litr oleju napędowego zakupionego w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. daje 135.450,88 złotych, a po jej zsumowaniu z korzyścią majątkową w kwocie 14.626,70 złotych uzyskaną przez M. B. w okresie kupowania oleju opałowego w (...) z siedzibą w P., daje łączną korzyść majątkową w kwocie 150.077,58 złotych. Zmiana ustaleń w tym zakresie, obligująca do modyfikacji opisu czynu przypisanego oskarżonemu, spowodowała konieczność wyeliminowania z jego opisu osiągnięcie znacznej korzyści majątkowej przez M. B., bowiem zgodnie z art. 115 § 5 k.k. mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych. Konsekwencją powyższego był brak podstaw do przyjęcia, że tak przypisany czyn wyczerpuje również dyspozycję art. 299 § 6 k.k.

Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonych R. S. i J. Ś. ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy jest kompleksowa, obiektywna, logiczna i uwzględnia całokształt okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Absolutnie nie można zgodzić się z twierdzeniem obrońcy jakoby w sprawie niniejszej nie istniały dowody potwierdzające dotarcie w lutym 2004r. do stacji paliw prowadzonej przez R. S. w L. transportu z zakupionym przez oskarżonego paliwem w ilości 30 000 litrów odbarwionego oleju opałowego jak również dostarczenie w lutym 2004r. do stacji paliw prowadzonej przez J. Ś. w miejscowości K. transportu z zakupionym przez niego paliwem w ilości 30 000 litrów odbarwionego oleju opałowego.

Skoro oskarżeni, prowadząc działalność gospodarczą, kupili odbarwiony olej opałowy w podanych wyżej ilościach, to oczywistym jest, że nabyli ten produkt po to, by sprzedać go z zyskiem. W realiach sprawy niniejszej do takiego, jedynie logicznego wniosku, prowadzi uwzględnienie wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Zauważyć przy tym należy, że obrońca oskarżonych, podejmując próbę obalenia zasadności wniosków wyprowadzonych przez Sąd Rejonowy, poprzestaje na prostym ich kwestionowaniu i nie przedstawia żadnych argumentów, które nieuchronnie prowadziłyby do wniosków przeciwnych. Za takie nie mogą być uznane wyjaśnienia M. B. i C. K. potraktowane przez skarżącego wybiórczo, bez powiązania z całością materiału dowodowego dającego czytelny obraz przebiegu wydarzeń.

Brak zabezpieczenia na stacji paliw dowodów potwierdzających fakt nabycia przez oskarżonych odbarwionego oleju opałowego nie może przekreślać dowodów osobowych przede wszystkim w postaci wyjaśnień A. S. (z akt o sygn. II K 516/07 k 2170-2170v), a nadto korespondujących z nimi wyjaśnień M. B. (z akt o sygn. II K 516/07 k 2157,3185-31090,3266-3270) oraz zeznań M. R. i C. K., tym bardziej gdy znajdują one odzwierciedlenie w zapisach na tarczach tachografu.

Choć obrońca oskarżonych odwołuje się do własnej „obiektywnej analizy” wyjaśnień A. S., to jednocześnie w apelacji przytacza wyłącznie te fragmenty złożonych przez niego wyjaśnień, które są korzystne dla oskarżonych. Sąd Rejonowy natomiast dokonał kompleksowej analizy i oceny wyjaśnień A. S. składanych w toku całego postępowania w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym.

Wyjaśnienia A. S. istotnie na przestrzeni prowadzonego postępowania były zmienne. Oskarżony podawał sprzeczne okoliczności dotyczące kwestii o zasadniczym znaczeniu. Sąd Rejonowy stanął więc przed trudnym zadaniem prawidłowej oceny tak niejednolitego dowodu, jednakże zadaniu temu sprostał. Dostrzegł rozbieżności w twierdzeniach oskarżonego, omówił je, a następnie przeanalizował i wyciągnął stosowne wnioski. Sąd Okręgowy nie znajduje żadnych powodów do podważenia ich prawidłowości, natomiast przytaczanie argumentacji Sądu I

instancji, która w pełni zasługuje na aprobatę byłoby zbędne. Istotne jest natomiast to, że uwzględnia ona dyrektywy prawidłowej oceny dowodów określone w art. 7 k.p.k. Jako taka korzysta więc z ochrony wskazanego przepisu i nie sposób jej skutecznie zakwestionować. Dodać przy tym należy, że stanowisko Sądu Rejonowego w omawianym zakresie jest trafne tym bardziej, że zetknął się on z oskarżonym osobiście. Miał możliwość obserwacji jego zachowania na sali rozpraw, reakcji na wypowiedzi i zachowania świadków czy pozostałych oskarżonych. Trudno więc zgodzić się z obrońcą, jeżeli kwestionuje ocenę wyjaśnień przez odwołanie się do ich zmienności.

W odniesieniu do R. S.i J. Ś. nie może być mowy o jakichkolwiek nieusuwalnych wątpliwościach, które należałoby tłumaczyć na korzyść, o czym wywodzi obrońca w uzasadnieniu apelacji.

Wypada w tym miejscu odwołać się do trafnego stanowiska Sądu Apelacyjnego w Krakowie, który wskazał, że nie można stawiać zarzutu naruszenia zasady *in dubio pro reo*, powołując się na wątpliwości samej strony co do treści ustaleń faktycznych, wymowy dowodów bądź sposobu interpretacji przepisów prawa. Dla oceny, czy nie został naruszony zakaz z art. 5 § 2 k.p.k., nie są miarodajne tego rodzaju wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale tylko to, czy orzekający sąd rzeczywiście powziął wątpliwości w tym zakresie i mimo braku możliwości usunięcia ich rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo czy były po temu powody, które sąd pominął. Gdy zaś konkretne ustalenie faktyczne zależne jest od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu zasady *in dubio pro reo*. Zarzuty co do oceny wiarygodności jakiegoś dowodu lub grupy dowodów zgłaszać należy na płaszczyźnie dochowania przez sąd granic sędziowskiej swobody ocen z art. 7 k.p.k. (II AKa 239/09 wyrok s.apel.2010-03-31 w Krakowie KZS 2010/9/30).

W odniesieniu do oskarżonych zaskarżony wyrok wymagał jednak korekt, bowiem obliczenia przez Sąd Rejonowy wysokości podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie nie zasługują na aprobatę.

Z dniem 1 stycznia 2004 r. weszło w życie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2003r. w sprawie podatku akcyzowego (Dz. U. Nr 221, poz. 2196) wydane na podstawie delegacji zawartej w ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, z późn. zm.) o czym wspomiano wyżej. Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 podatek akcyzowy za olej napędowy wynosił 34.230,00 zł. (według stawki 1141zł za 1000 litrów), a odliczenie z tytułu nabycia tej ilości oleju opałowego 5.910,00 zł. (według stawki 197 zł za 1000 litrów), zatem różnica pomiędzy podatkiem akcyzowym należnym za olej napędowy, a uiszczonym podatkiem akcyzowym wynosiła 28.320,00 złotych(pismo Urzędu Celneo w L.k 1674).

Konieczna zatem była modyfikacja wyroku na korzyść R. S.i J. Ś. polegająca na przyjęciu, że oskarżeni narazili podatek akcyzowy na uszczuplenie w kwocie po 28.320,00 złotych.

Jakkolwiek zaistniałe uchybienie nie jest przez skarżącego dostrzegane, to jego korekta jest niezbędna z uwagi na zaskarżenie wyroku w całości przez obrońcę. Za dokonaniem niezbędnych zmian przemawiają względy, o jakich mowa w art. 440 k.p.k.

Powyższe ustalenia w zakresie kwoty podatku narażonego na uszczuplenie odnieść należy również do czynu przypisanego M. B.w pkt 2 wyroku, wszak Sąd Rejonowy i w tym przypadku obliczeń dokonał bez uwzględnienia obniżonej stawki określonej w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2003r. Skoro różnica między podatkiem akcyzowym zapłaconym za olej opałowy w ilości 30000 litrów, a kwotą podatku akcyzowego należnego za olej napędowy w tejże ilości wynosiła 28.320,00 złotych w przypadku każdej z trzech transakcji do jakich doszło w lutym 2004r., to oznacza, że podatek akcyzowy od oleju napędowego w ilości 90000 litrów wynosił 102.690,00 złotych, a odliczenie z tytułu nabycia tej ilości oleju opałowego 17.730,00 złotych. Różnica zatem między tymi podatkami zamyka się kwotą 84.960,00 złotych (pismo Urzędu celnego w L.k 1659)

Poczynione ustalenia powodowały konieczność zmiany w opisie czynu przypisanego oskarżonemu M. B.w pkt 2 wyroku, co zgodnie z art. 440 k.p.k. Sąd Odwoławczy uczynił niezależnie od zarzutów podniesionych przez obrońcę.

Nadto nie można pominąć, iż w rezultacie nieuwzględnienia powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004r. Sąd I instancji dokonał błędnego obliczenia podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie w odniesieniu do oleju opałowego zakupionego w PPHU (...) sp.zo.o. i w „ (...)o.”

Jeśli chodzi o olej opałowy zakupiony w PPHU (...) sp.zo.o. w ilości 6.772.544 litrów, zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004r. podatek akcyzowy od oleju napędowego wynosi 7.991.602,00 złotych, a odliczenie z tytułu nabycia tej ilości oleju opałowego – 1.578.003,00 złotych, zaś różnica między kwotami tych podatków wynosi 6.413.599,00 złotych (pismo z Urzędu Celnego w L. k 1674).

Natomiast uszczuplenie podatku akcyzowego w odniesieniu do oleju opałowego zakupionego w „ (...)o.” z siedzibą w P. w ilości 1.081.335 litrów paliwa wynosi 1.024.024,00 złotych (zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004r. podatek akcyzowy od oleju napędowego wynosi 1.275.975,00 złotych, a odliczenie z tytułu nabycia tej ilości oleju opałowego 251.951,00 złotych- pismo z Urzędu Celnego w L. k 1659).

Z powyższego wynika, że łączna kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wynosi - 6.413.599,00 złotych plus 1.024.024,00 tj. 7.437.623,00 złotych.

Stwierdzenie, że w sferze proceduralnej nie zaistniały uchybienia przepisom k.p.k., powodujące konieczność uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy oskarżonych do ponownego rozpoznania, jak również ocena, że uchybienia jakich dopuścił się Sąd Rejonowy nie mogły mieć wpływu na treść wyroku, bądź obligowały do jego zmiany na korzyść oskarżonych, prowadzą do konstatacji, iż poczynione ustalenia faktyczne w sprawie są prawidłowe za wyjątkiem omówionych wyżej zmian.

Takie, oparte na całokształcie materiału dowodowego ustalenia, wykazujące konkretne zachowania oskarżonych, w pełni korespondują (w rezultacie zmian dokonanych przez Sąd Okręgowy) ze zmodyfikowanymi opisami czynów przypisanych oskarżonym.

Trudno zatem podzielić wyrażony w apelacjach obrońców pogląd, jakoby procedując w sprawie niniejszej Sąd meriti dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku w zakresie zarzuconym przez skarżących (oczywiście poza uchybieniem podniesionym przez obrońcę M. B., uzasadniającym zmianę ustaleń dotyczących korzyści osiągniętych przez oskarżonego z przestępstwa).

W tym miejscu godzi się podnieść, iż sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu pierwszej instancji odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, opartego na innych dowodach od tych, na których oparł się organ a quo, nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu przez ten sąd błędów w ustaleniach faktycznych (por. wyrok SN z dnia 24 marca 1975 r., OSNPG 9/1995/84). Sama zaś tylko możliwość przeciwstawienia ustaleniom Sądu I instancji odmiennego poglądu, nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu błędu w ustaleniach faktycznych. Również subiektywne przekonanie skarżącego, że okoliczności należałoby ustalić inaczej, bez jednoznacznego podania argumentów przemawiających za wadliwością rozumowania Sądu Rejonowego, nie może prowadzić do podzielenia twierdzeń o zaistnieniu uchybienia określonego w art. 438 pkt 3 k.p.k.

Ustalenia faktyczne, częściowo zmienione na korzyść oskarżonych, jednoznacznie wskazują, że M. B., R. S. i J. Ś. zachowaniami swymi zrealizowali przedmiotowo - podmiotowe znamiona finalnie przypisanych im przestępstw, a wina oskarżonych została udowodniona zgodnie z przepisami k.p.k.

Dodać jedynie należy, że dla oceny prawnej zachowania oskarżonych, a tym samym przyjętej przez Sąd Rejonowy prawidłowej kwalifikacji prawnej czynów przypisanych M. B. w pkt 1,2,3,4, zaś R. S. w pkt 16, a J. Ś. w pkt 18 wyroku pozostaje obojętny fakt zmiany ustaleń odnośnie kwot podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie i modyfikacja opisów czynów przypisanych oskarżonym.

Nietrafny jest również zarzut obrazy art. 424 § 1 k.p.k., polegający zdaniem obrońcy oskarżonego M. B. na niewyjaśnieniu w uzasadnieniu wyroku powodów i kryteriów doboru orzeczonej kary, a także jej wymiaru za poszczególne przestępstwa jak i kary łącznej.

Jakkolwiek Sąd Rejonowy w sposób dość chaotyczny i mało czytelny umotywował wymiar kar jednostkowych, to jednocześnie podkreślić trzeba, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd I instancji odwołał się do dyrektyw wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz przepisów art. 115 § 2 k.k., art. 33 § 2 k.k., zaś w odniesieniu do liczby stawek dziennych do art. 33 § 1 i 2 k.k., a nadto do art. 23 § 1 i 2 k.k.s.

Wskazał, że uwzględniając opisane kryteria i przepisy, a przy tym podane okoliczności obciążające i łagodzące, mające wpływ na wymiar kar jednostkowych za poszczególne przypisane przestępstwa, uznał, iż adekwatnymi do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych czynów są kary wymierzone w wyroku. Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd Rejonowy uwzględnił stan majątkowy, możliwości zarobkowe oraz wysokość korzyści majątkowej. Baczył, by całość kształtu rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych nie przekraczała stopnia winy. Uzasadnił również w sposób należyty rozstrzygnięcia o środkach karnych.

Umotywował także wysokość wymierzonych kar łącznych przy uwzględnieniu potrzeb w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej oraz czasookresu popełnienia przypisanych przestępstw. W realiach sprawy niniejszej zdecydowanie zaakcentować należy, że dobra opinia w miejscu zamieszkania i bezkonfliktowe zachowanie w areszcie śledczym nie stanowią okoliczności o kardynalnym znaczeniu dla wymiaru kary jak tego chce skarżący.

Z uwagi na fakt, że apelacje obrońców kwestionują winę oskarżonych, należało zgodnie z art. 447 § 1 kpk skontrolować zaskarżony wyrok również w zakresie rozstrzygnięcia o karze. Zdaniem Sądu II Instancji zdecydowanie podkreślić trzeba, że ocena całości okoliczności sprawy pozwala na stwierdzenie, iż w jej realiach wymierzonych oskarżonym kar grzywny w odniesieniu do R. S. i J. Ś., a wobec M. B. - pozbawienia wolności i grzywny jak również łącznej kary pozbawienia wolności oraz łącznej kary grzywny - w żadnym razie nie można uznać za rażąco niewspółmiernie surowe w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k., a tylko taka ocena mogłaby prowadzić do zmiany wyroku w tym zakresie.

Generalnie wskazać trzeba, że treść uzasadnienia wyroku jak i wysokość kar przekonuje o tym, że Sąd Rejonowy wymierzając oskarżonym kary uwzględnił okoliczności obciążające, jak i przemawiające na korzyść, nadając im właściwą rangę i znaczenie, a całość orzeczenia w tym zakresie należyte uwzględni dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k. Nie budzą również żadnych zastrzeżeń rozstrzygnięcia o

wymierzonych oskarżonym środkach karnych za wyjątkiem kwoty korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa, której przepadek został orzeczony na podstawie art. 299 § 7 k.k. wobec M. B.. Jak już wyżej argumentowano oskarżony osiągnął korzyść majątkową pochodzącą z przestępstwa w kwocie 150.077,58 zł., a zatem w tym zakresie wyrok wymagał zmiany na korzyść oskarżonego.

W ocenie Sądu Okręgowego, zasadnie przyjął Sąd Rejonowy, iż wobec M. B. brak było podstaw do połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny na zasadzie absorpcji, bowiem rozmiary przestępczej działalności oskarżonego oraz analiza usytuowania poszczególnych czynów prowadzi do wniosku, iż oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, wykazującym lekceważący stosunek do obowiązujących norm prawnych i społecznych, dla którego popełnienie przestępstwa nie jest jedynie wynikiem niekorzystnego splotu okoliczności, incydentem, czy epizodem w jego życiu.

Popełnienie kilku przestępstw samo przez się jest okolicznością obciążającą i stosowanie absorpcji kar kłóciłoby się z wymaganiami prewencji ogólnej oraz szczególnej, gdyż prowadziłyby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno przestępstwo i praktycznie do bezkarności innych działań.

Stwierdzić zatem należy, że kary orzeczone wobec oskarżonych są adekwatne. Odpowiadają dyrektywom prawidłowego wymiaru kary i nie mogą być uznane za niewspółmierne, a zwłaszcza - "rażąco". Spełnią wszystkie swe funkcje w zakresie prewencji zarówno indywidualnej, jak i szczególnej.

Faktycznie kara wymierzona M. B. (tak za poszczególne, ostatecznie przypisane mu przestępstwa, jak i kara łączna) do łagodnych nie należy. Nie oznacza to jednak, aby jakkolwiek z tych kar można było uznać za niewspółmierną, nie mówiąc już o rażącej niewspółmierności. Kara wymierzona oskarżonemu, choć istotnie surowa, jest jednak karą zasłużoną i sprawiedliwą.

Mając na względzie wszystkie przytoczone powyżej okoliczności, wobec braku uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu, określonych w art. 439 k.p.k. i powodujących konieczność jego uchylenia, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

Z uwagi na to, że Sąd I instancji błędnie obliczył opłatę za pierwszą instancję należną od M. B., zasadnym było ustalenie jej prawidłowej wysokości zgodnej z treścią art. 2 ust. 1 pkt 5 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zmianami).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu wydatków i opłaty za II instancję uzasadnia art. 636 § 1 kpk oraz w odniesieniu do M. B. cytowane wyżej przepisy ustawy o opłatach w sprawach karnych, zaś wobec R. S. i J. S. art. 3 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.